

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

MEGÁLLAPODÁS

az egységes szabadalmi bíróság létrehozásáról

(2013/C 175/01)

A SZERZŐDŐ TAGÁLLAMOK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió tagállamai közötti szabadalmi együttműködés jelentősen hozzájárul az európai integrációs folyamathoz, különösen az Európai Unión belül egy olyan belső piac kialakításához, amelyet az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása és a belső piaci verseny torzulását megakadályozó rendszer kialakítása jellemez,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a széttagolt szabadalmi piac és a nemzeti bírósági rendszerek közötti jelentős eltérések nem kedveznek az innovációnak, különösen a kis- és középvállalkozásoknak, amelyek nehézségekbe ütköznek szabadalmaik érvényesítése terén és a megalapozatlan követelésekkel, valamint az olyan követelésekkel szembeni védekezés során, amelyek megsemmisítendő szabadalmakra vonatkoznak,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió összes tagállama által megerősített Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) úgy rendelkezik, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal az európai szabadalmakat egyetlen eljárásban adja meg,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az 1257/2012/EU rendelet ⁽¹⁾ értelmében a szabadalom jogosultjai kérhetik, hogy az európai szabadalmuk egységes hatályú legyen annak érdekében, hogy az Európai Uniónak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamaiban egységes szabadalmi oltalmat kapjanak,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák a szabadalmak érvényesítését és a megalapozatlan követelésekkel, valamint a megsemmisítendő szabadalmakkal szembeni védekezést, valamint azzal az óhajjal, hogy a szabadalomtöreléssel és a szabadalmak érvényességével összefüggő peres eljárásokkal foglalkozó Egységes Szabadalmi Bíróság létrehozásával fokozzák a jogbiztonságot,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az egységes szabadalmi bíróságnak az lesz a rendeltetése, hogy a jogosultak és más felek érdekei közötti megfelelő egyensúlyt megteremtő, továbbá az arányosságra és a rugalmasságra való igény figyelembe vételét biztosító, magas színvonalú ítéleteket gyorsan hozzon,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Egységes Szabadalmi Bíróság a szerződő tagállamok közös bírósága lesz, ennek megfelelően pedig azok igazságszolgáltatási rendszerének részét fogja képezni úgy, hogy az egységes hatályú európai szabadalmak és az ESZE rendelkezései szerint megadott európai szabadalmak tekintetében kizárólagos hatáskörrel rendelkezik,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió Bírósága biztosítja az Unió jogrendjének egységességét és az Európai Unió jogának elsőbbségét,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 17-i 1257/2012/EU rendelete az egységes szabadalmi oltalom létrehozására irányuló megerősített együttműködésről (HL L 361., 2012.12.31., 1. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

EMLÉKEZTETVE a szerződő tagállamoknak az Európai Unióról szóló szerződésben (EUSZ), valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) előírt kötelezettségeire, beleértve a lojális együttműködésnek az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségét, valamint az arra vonatkozó kötelezettségre, hogy saját területük vonatkozásában az egységes szabadalmi bíróságon keresztül biztosítaniuk kell az uniós jog maradéktalan alkalmazását és tiszteletben tartását, valamint az egyént e jog alapján megillető jogok igazságügyi úton történő védelmét,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a nemzeti bíróságokhoz hasonlóan az egységes szabadalmi bíróságnak is tiszteletben kell tartania és alkalmaznia kell az uniós jogot, valamint hogy az uniós jog őrének szerepét betöltő Európai Unió Bíróságával együttműködve biztosítania kell az uniós jog helyes alkalmazását és egységes értelmezését; az egységes szabadalmi bíróságnak különösen együtt kell működnie az Európai Unió Bíróságával az Unió jogának megfelelő értelmezésében, amihez az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatára kell támaszkodnia, valamint az EUMSZ 267. cikkének megfelelően előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket kell ahhoz benyújtania,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a szerződő tagállamok – az Európai Unió Bíróságának a szerződésen kívüli felelősséggel kapcsolatos ítélezési gyakorlatának megfelelően – felelősséggel tartoznak azokért a károkért, amelyeket az uniós jognak az Egységes Szabadalmi Bíróság általi megsértése okoz, beleértve azt is, ha nem nyújtanak be az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatal iránti kérelmet,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az uniós jognak az Egységes Szabadalmi Bíróság általi megsértése, beleértve azt is, ha nem nyújtanak be az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, közvetlenül felróható a szerződő tagállamoknak, és így a szerződő tagállamok ellen az EUMSZ 258., 259. és 260. cikke alapján kötelezettségszegési eljárás indítható, amelyben az uniós jog elsőbbségének és megfelelő alkalmazásának biztosítására kötelezhetik őket,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az uniós jog elsőbbséget élvez, valamint arra, hogy az uniós jog fogalmába beletartozik az EUSZ, az EUMSZ, az Európai Unió Alapjogi Chartája, az uniós jognak az Európai Unió Bírósága által kidolgozott általános elvei, és különösen a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog és az ahhoz való jog, hogy az ügyet egy független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, valamint az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata és a másodlagos uniós jog,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió valamennyi tagállama számára fenn kell tartani a lehetőséget az e megállapodáshoz való csatlakozásra; valamint, hogy az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésben való részvételt elutasító tagállamok is részt vehetnek ebben a megállapodásban a saját területükre megadott európai szabadalmak vonatkozásában,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy e megállapodásnak vagy 2014. január 1-jén, vagy a tizenharmadik megerősítő okirat letétbe helyezésétől számított negyedik hónap első napján – feltéve, hogy a megerősítő okiratokat vagy csatlakozási okmányukat letétbe helyező szerződő tagállamok között szerepel az a három állam, amelyben a megállapodás aláírásának évét megelőző évben a legtöbb európai szabadalom volt hatályban –, vagy pedig az 1215/2012/EU rendeletnek ⁽¹⁾ az e megállapodással való viszonyát rendező módosításai hatálybalépésétől számított negyedik hónap első napján hatályba kell lépnie, attól függően, hogy melyik a legkésőbbi időpont,

A KÖVETKEZŐKÉNT ÁLLAPODTAK MEG:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS ÉS INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Egységes Szabadalmi Bíróság

Az európai szabadalmakkal és az egységes hatályú európai szabadalmakkal összefüggő jogviták rendezésére létrejön az Egységes Szabadalmi Bíróság.

Az Egységes Szabadalmi Bíróság a szerződő tagállamok közös bírósága, ennek megfelelően pedig ugyanazoknak az uniós jogból fakadó kötelezettségeknek kell eleget tennie, mint a szerződő tagállamok nemzeti bíróságainak.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

- a) „Bíróság”: az e megállapodással létrehozott Egységes Szabadalmi Bíróság;
- b) „tagállam”: az Európai Unió valamely tagállama;
- c) „szerződő tagállam”: bármely olyan tagállam, amely e megállapodás részes fele;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

- d) „Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE)”: az európai szabadalmak megadásáról szóló, 1973. október 5-i egyezmény, valamint annak későbbi módosításai;
- e) „európai szabadalom”: az ESZE rendelkezései szerint megadott olyan szabadalom, amely az 1257/2012/EU rendelet értelmében nem rendelkezik egységes hatállyal;
- f) „egységes hatályú európai szabadalom”: az ESZE rendelkezései szerint megadott olyan szabadalom, amely az 1257/2012/EU rendelet értelmében egységes hatállyal rendelkezik;
- g) „szabadalom”: európai szabadalom és/vagy egységes hatályú európai szabadalom;
- h) „kiegészítő oltalmi tanúsítvány”: a 469/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ vagy az 1610/96/EK rendelet ⁽²⁾ értelmében megadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány;
- i) „alapokmány”: a Bíróság e megállapodás I. mellékletét képező alapokmánya, amely e megállapodás elválaszthatatlan részét képezi;
- j) „eljárési szabályzat”: a Bíróságnak a 41. cikkel összhangban kidolgozott eljárési szabályzata.

3. cikk

Hatály

E megállapodást az alábbiakra kell alkalmazni:

- a) az egységes hatályú európai szabadalom;
- b) a szabadalmi oltalom alatt álló termékre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány;
- c) a 83. cikk sérelme nélkül az olyan európai szabadalom, amelynek oltalma e megállapodás hatálybalépésének időpontjában még nem szűnt meg, vagy amelyet ezen időpont után adtak meg; valamint
- d) a 83. cikk sérelme nélkül az olyan európai szabadalmi bejelentés, amely e megállapodás hatálybalépésének időpontjában folyamatban van, vagy amelyet ezen időpont után nyújtottak be.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. május 6-i 469/2009/EK rendelete a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról (HL L 152., 2009.6.16., 1. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1996. július 23-i 1610/96/EK rendelete a növényvédők szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről (HL L 198., 1996.8.8., 30. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

4. cikk

Jogállás

(1) A Bíróság a szerződő tagállamokban jogi személyiséggel rendelkezik, és az adott állam nemzeti joga alapján a jogi személyeket megillető legteljesebb jogképességgel rendelkezik.

(2) A Bíróság képviselőtét a Fellebbviteli Bíróság elnöke látja el, akinek megválasztására a Bíróság alapokmányával összhangban kerül sor.

5. cikk

Felelősség

(1) A Bíróság szerződéses felelősségére a szóban forgó szerződésre alkalmazandó jog az irányadó, összhangban az 593/2008/EK rendelettel (Róma I. rendelet) ⁽³⁾, amennyiben az alkalmazandó, ennek hiányában pedig a megkeresett bíróság szerinti tagállam jogával.

(2) A Bíróság vagy alkalmazottai által a feladataik teljesítése során okozott károk tekintetében fennálló szerződésen kívüli felelősségre annak a szerződő tagállamnak a joga az irányadó, amelyben a kár bekövetkezett, amennyiben nem a 864/2007/EK rendelet (Róma II. rendelet) ⁽⁴⁾ szerinti polgári és kereskedelmi ügyről van szó. Ez a rendelkezés nem érinti a 22. cikk alkalmazását.

(3) A (2) bekezdés szerinti jogviták rendezésére annak a szerződő tagállamnak valamely bírósága rendelkezik joghatósággal, amelyben a kár bekövetkezett.

II. FEJEZET

Intézményi rendelkezések

6. cikk

A Bíróság

(1) A Bíróság Elsőfokú Bíróságból, Fellebbviteli Bíróságból és Hivatalból áll.

(2) A Bíróság az e megállapodás által ráruházott feladatokat látja el.

7. cikk

Az Elsőfokú Bíróság

(1) Az Elsőfokú Bíróság egy központi divízióból, valamint helyi és regionális divíziókból áll.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. június 11-i 864/2007/EK rendelete a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (Róma II.) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

(2) A központi divízió székhelye Párizs, és részét képezi egy londoni és egy müncheni székhelyű szekció. A központi divízió előtt folyamatban lévő ügyeket a II. mellékletnek megfelelően kell felosztani, amely e megállapodás szerves részét képezi.

(3) A szerződő tagállamokban azok kérésére helyi divíziót kell létrehozni az alapokmánynak megfelelően. A helyi divízió székhelyét az a szerződő tagállam jelöli ki, amelynek területén létrehozzák.

(4) A szerződő tagállamokban azok kérésére további helyi divíziókat kell létesíteni minden olyan, egy naptári évre eső száz szabadalmi ügy után, amelyet e megállapodás hatálybalépése előtt vagy után három egymást követő évben kezdeményeztek a szóban forgó szerződő tagállamban. Egy szerződő tagállamban legfeljebb négy helyi divízió működhet.

(5) Két vagy több szerződő tagállam kérésére számukra regionális divíziót kell létrehozni az alapokmánnyal összhangban. Az érintett divízió székhelyét ezek a szerződő tagállamok jelölik ki. A regionális divízió az ügyek tárgyalását több helyszínen is folytathatja.

8. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele

(1) Az Elsőfokú Bíróság minden egyes tanácsában több szerződő tagállam képviselteti magát. A tanácsok az e cikk (5) bekezdésének és a 33. cikk (3) bekezdése a) pontjának sérelme nélkül három bíróból álló összetételben üléseznek.

(2) Az olyan szerződő tagállamokban létrehozott helyi divíziók tanácsai, amelyekben e megállapodás hatálybalépése előtt vagy után három egymást követő évben naptári évenként átlagosan kevesebb mint ötven szabadalmi ügyet kezdeményeztek, olyan összetételben üléseznek, amelyben az egyik, jogi képesítéssel rendelkező bíró azon szerződő tagállam állampolgára, amelynek területén az érintett helyi divízió működik, a másik két, a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban a bírák névjegyzékéből eseti alapon kijelölt, jogi képesítéssel rendelkező bíró pedig nem állampolgára az érintett szerződő tagállamnak.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az olyan szerződő tagállamokban létrehozott helyi divíziók tanácsai, amelyekben e megállapodás hatálybalépése előtt vagy után három egymást követő évben naptári évenként átlagosan legalább ötven szabadalmi ügyet kezdeményeztek, olyan összetételben üléseznek, amelyben két jogi képesítéssel rendelkező bíró azon szerződő tagállam állampolgára, amelynek területén az érintett helyi divízió működik, a harmadik, a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban a bírák névjegyzékéből kijelölt, jogi képesítéssel rendelkező bíró pedig nem állampolgára az érintett szerződő tagállamnak. Ez a harmadik bíró hosszú távon teljesít szolgálatot a helyi divízióban, amennyiben annak leterheltsége miatt a hatékony működéshez ez szükséges.

(4) A regionális divíziók tanácsai olyan összetételben üléseznek, amelyben a regionális bírói jegyzékből választott két, jogi képesítéssel rendelkező bíró az érintett szerződő tagállamok állampolgára, a harmadik, a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban a bírák névjegyzékéből kijelölt, jogi képesítéssel rendelkező bíró pedig nem állampolgára az érintett szerződő tagállamoknak.

(5) A felek bármelyikének kérésére a helyi vagy a regionális divíziók tanácsai kérelmezik, hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban jelöljön ki a bírák névjegyzékéből egy további, műszaki-tudományos képesítéssel, valamint az érintett szakterületen megfelelő képesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkező bírót. Ezen túlmenően a helyi vagy a regionális divíziók tanácsai a felek meghallgatását követően saját kezdeményezésükre is benyújthatnak ilyen irányú kérelmet, amennyiben azt indokoltnak tartják.

Ha már kijelöltek egy műszaki-tudományos képesítésű bírót, akkor a 33. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján már nem jelölhető ki további műszaki-tudományos képesítésű bíró.

(6) A központi divízió tanácsai olyan összetételben üléseznek, amelyben két, jogi képesítéssel rendelkező bíró nem ugyanannak a szerződő tagállamnak az állampolgára, a harmadik, a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban a bírák névjegyzékéből kijelölt bíró pedig műszaki-tudományos képesítéssel, és az érintett szakterületen megfelelő képesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkezik. A központi divízió azon tanácsai azonban, amelyek a 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja szerinti kereseteket tárgyalnak, olyan összetételben üléseznek, amelyben a három jogi képesítéssel rendelkező bíró nem ugyanannak a szerződő tagállamnak az állampolgára.

(7) Az (1)–(6) bekezdéstől eltérve és az eljárási szabályzattal összhangban a felek megállapodhatnak abban, hogy ügyüket jogi képesítésű egyesbíró tárgyalja.

(8) Az Elsőfokú Bíróság tanácsainak ülésein jogi képesítésű bíró az elnök.

9. cikk

A Fellebbviteli Bíróság

(1) A Fellebbviteli Bíróság mindig több tagállam összesen öt bírójából álló tanácsokban ülésezik. Minden egyes tanácsban helyet kap három jogi képesítéssel és nem ugyanannak a szerződő tagállamnak az állampolgárságával rendelkező bíró, valamint két műszaki-tudományos képesítésű bíró, akinek a képesítése és szakmai gyakorlata az érintett műszaki-tudományos szakterülettel kapcsolatos. A műszaki-tudományos képesítésű bírót a 18. cikkel összhangban a bírák névjegyzékéből a Fellebbviteli Bíróság elnöke jelöli ki a tanácsba.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja szerinti kereseteket tárgyaló tanácsok olyan összetételben üléseznek, amelyben három jogi képesítésű és nem ugyanannak a szerződő tagállamnak az állampolgárságával rendelkező bíró kap helyet.

(3) A Fellebbviteli Bíróság tanácsainak ülésein jogi képesítésű bíró az elnök.

(4) A Fellebbviteli Bíróság tanácsait az alapokmánnyal összhangban kell létrehozni.

(5) A Fellebbviteli Bíróság székhelye Luxembourg.

10. cikk

A Hivatal

(1) A Fellebbviteli Bíróság székhelyén létrejön a Hivatal. A Hivatalt a hivatalvezető irányítja; a Hivatal az alapokmány szerint ráruházott feladatokat látja el. Az e megállapodásban és az eljárási szabályzatban foglalt feltételek mellett a Hivatal által vezetett nyilvántartás nyilvános.

(2) Az Elsőfokú Bíróság valamennyi divíziójánál létrejön a Hivatal egy kirendeltsége.

(3) A Hivatal nyilvántartást vezet a Bíróság által tárgyalt valamennyi ügyről. Az érintett kirendeltség minden kereset benyújtásakor értesíti az ügyről a Hivatalt.

(4) A Bíróság az alapokmány 22. cikkével összhangban kinevezi a hivatalvezetőt, és megállapítja a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

11. cikk

A bizottságok

E megállapodás hatékony végrehajtásának és alkalmazásának biztosítása érdekében igazgatási bizottság, költségvetési bizottság és tanácsadó bizottság jön létre. A bizottságok különösen az e megállapodásban és az alapokmányban foglalt feladatokat látják el.

12. cikk

Az igazgatási bizottság

(1) Az igazgatási bizottság a szerződő tagállamokat képviselő egy-egy tagból áll. Az igazgatási bizottság ülésein megfigyelőként részt vesz az Európai Bizottság képviselője.

(2) Minden szerződő tagállam egy szavazattal rendelkezik.

(3) A megállapodás vagy az alapokmány eltérő rendelkezése hiányában az igazgatási bizottság a képviselt és szavazó szerződő tagállamok háromnegyedes többségével határoz.

(4) Az igazgatási bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(5) Az igazgatási bizottság tagjai közül hároméves időtartamra megválasztja elnökét. Az elnök megbízatása megújítható.

13. cikk

A költségvetési bizottság

(1) A költségvetési bizottság a szerződő tagállamokat képviselő egy-egy tagból áll.

(2) Minden szerződő tagállam egy szavazattal rendelkezik.

(3) A költségvetési bizottság a szerződő tagállamok képviselőinek egyszerű többségével határoz. A költségvetés elfogadásához azonban a szerződő tagállamok képviselőinek háromnegyedes többsége szükséges.

(4) A költségvetési bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(5) A költségvetési bizottság tagjai közül hároméves időtartamra megválasztja elnökét. Az elnök megbízatása megújítható.

14. cikk

A tanácsadó bizottság

(1) A tanácsadó bizottság:

a) segíti az igazgatási bizottságot a Bíróság bírái kinevezésének előkészítésében;

b) javaslatokat tesz az alapokmány 15. cikkében említett elnöki tanácsnak a bírák 19. cikkben említett képzési rendszerére vonatkozó iránymutatásokkal kapcsolatban; valamint

c) véleményt ad az igazgatási bizottság számára a 48. cikk (2) bekezdésében említett képesítési követelményekre vonatkozóan.

(2) A tanácsadó bizottság a legmagasabb szintű elismert szaktudással rendelkező, szabadalmi joggal és szabadalmi peres eljárásokkal foglalkozó bírákból és szakemberekből áll. A bizottság tagjait az alapokmányban foglalt eljárással összhangban hatéves időtartamra nevezik ki. A tagok megbízatása megújítható.

(3) A tanácsadó bizottság összetételének biztosítania kell a széles körű szakértelmet és valamennyi szerződő tagállam képviselőjét. A tanácsadó bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és nem utasíthatók.

(4) A tanácsadó bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(5) A tanácsadó bizottság tagjai közül hároméves időtartamra megválasztja elnökét. Az elnök megbízatása megújítható.

III. FEJEZET

A bíróság bírái

15. cikk

Alkalmassági kritériumok a bírák kinevezéséhez

(1) A Bíróság jogi képezésű bírákból és műszaki-tudományos képezésű bírákból áll. A bírának a legmagasabb szintű szaktudással és a szabadalmi peres eljárások területén igazolt szakmai gyakorlattal kell rendelkezniük.

(2) A jogi képezésű bírának rendelkezniük kell a valamely szerződő tagállamban a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges képezéssel.

(3) A műszaki-tudományos képezésű bírának műszaki-tudományos területen szerzett egyetemi szintű végzettséggel és igazolt szakmai gyakorlattal kell rendelkezniük. Igazolt ismeretekkel kell továbbá rendelkezniük a szabadalmi peres eljárások szempontjából lényeges polgári jog és polgári eljárásjog területén.

16. cikk

Kinevezési eljárás

(1) A tanácsadó bizottság összeállítja azon jelöltek jegyzékét, akik az alapokmánnyal összhangban a legalkalmasabbak a Bíróság bíráivá való kinevezésre.

(2) Az említett jegyzék alapján az igazgatási bizottság közös megegyezéssel kinevezi a Bíróság bíráit.

(3) A bírák kinevezésével kapcsolatos végrehajtási rendelkezéseket az alapokmány határozza meg.

17. cikk

Bírói függetlenség és pártatlanság

(1) A Bíróság, annak bírái és a hivatalvezető bírói függetlenséget élveznek. A bírák feladataik ellátása során nem utasíthatók.

(2) Azok a jogi képezésű bírák, valamint műszaki-tudományos képezésű bírák, akiket a Bíróság teljes munkaidőben foglalkoztat, semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól az igazgatási bizottság kivételesen mentesítést ad.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a bírói hivatal gyakorlása nem zárja ki tagállami szinten egyéb bírói feladatok ellátását.

(4) A Bíróság által részmunkaidőben foglalkoztatott műszaki-tudományos képezésű bírák esetében a hivatal gyakorlása nem zárja ki egyéb feladatok ellátását, amennyiben nem merül fel összeférhetetlenség.

(5) Összeférhetlenség esetén az érintett bíró nem vesz részt az eljárásban. Az összeférhetlenségre irányadó szabályokról az alapokmány rendelkezik.

18. cikk

A bírói névjegyzék

(1) Az alapokmánynak megfelelően létre kell hozni a bírák névjegyzékét.

(2) A bírák névjegyzékébe beletartozik az Elsőfokú Bíróság minden olyan jogi képezésű bírāja és műszaki-tudományos képezésű bírāja, akit a Bíróság teljes munkaidőben vagy részmunkaidőben foglalkoztat. Biztosítani kell, hogy a bírák névjegyzékében műszaki-tudományos területenként legyen legalább egy releváns műszaki-tudományos képezéssel és szakmai gyakorlattal rendelkező bíró. A bírák névjegyzékében szereplő műszaki-tudományos képezésű bírák a Fellebbviteli Bíróság számára is rendelkezésre állnak.

(3) Az e megállapodásban vagy az alapokmányban előírt esetekben az Elsőfokú Bíróság elnöke a bírák névjegyzékéből bírákat jelöl ki az érintett divízió számára. A bírák kijelölése során figyelembe kell venni a jogi és műszaki-tudományos szaktudásukat, nyelvtudásukat és releváns szakmai gyakorlatukat. A bírák kijelölése biztosítja, hogy az Elsőfokú Bíróság valamennyi tanácsa egyformán magas szintű munkát végezzen, és ugyanolyan kiváló jogi és műszaki-tudományos szakértelemmel járjon el.

19. cikk

Képzési rendszer

(1) A szabadalmi peres eljárások terén rendelkezésre álló szaktudás javítása és bővítése, valamint e speciális ismeretek és tapasztalatok széles körű földrajzi terjesztése érdekében a bírák számára képzési rendszert kell létrehozni, amelynek részleteiről az alapokmány rendelkezik. A képzési rendszerhez kapcsolódó infrastruktúra Budapesten kap helyet.

(2) A képzési rendszer különösen az alábbiakra irányul:

a) szakmai gyakorlat olyan tagállami szabadalmi bíróságoknál vagy az Elsőfokú Bíróság azon divízióinál, amelyeknél nagy számú szabadalmi peres ügy fordul elő;

- b) nyelvtudás fejlesztése;
- c) a szabadalmi jog műszaki-tudományos vonatkozásai;
- d) a műszaki-tudományos képesítésű bírák számára a polgári eljárásokkal kapcsolatos ismeretek és tapasztalatok átadása;
- e) a bírói tisztségre pályázó személyek felkészítése.

(3) A képzési rendszer keretében folyamatos továbbképzést kell biztosítani. Rendszeres üléseket kell tartani a Bíróság valamennyi bírójának részvételével a szabadalmi jogot érintő fejlemények megvitatása és a Bíróság ítélkezési gyakorlata következetességének biztosítása érdekében.

IV. FEJEZET

Az uniós jog elsőbbsége, valamint a szerződő tagállamok felelőssége

20. cikk

Az uniós jog elsőbbsége és az uniós jog tiszteletben tartása

A Bíróság maradéktalanul alkalmazza az uniós jogot, és tiszteletben tartja annak elsőbbségét.

21. cikk

Előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

A Bíróság, mivel a szerződő tagállamok közös bírósága, és részét képezi azok igazságszolgáltatási rendszerének, a nemzeti bíróságokhoz hasonló módon és különösen az EUMSZ 267. cikkének megfelelően együttműködik az Európai Unió Bíróságával az uniós jog helyes alkalmazása és egységes értelmezése érdekében. Az Európai Unió Bíróságának határozatai a Bíróságra nézve kötelezőek.

22. cikk

Felelősség az uniós jog megsértésével okozott károkért

(1) Az uniós jogot megsértő nemzeti bíróságok által okozott károkért viselt, szerződésen kívüli tagállami felelősségre vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően a szerződő tagállamok egyetemleges felelősséggel tartoznak azokért a károkért, amelyeket az uniós jognak a Fellebbviteli Bíróság általi megsértése okoz.

(2) Az ilyen károk esetében az ellen a szerződő tagállam ellen kell – annak illetékes hatóságához – keresetet benyújtani, ahol a kártérítést igénylő lakóhelye vagy székhelye, vagy ezek hiányában a telephelye található. Ha a kártérítést igénylő lakóhelye vagy székhelye, vagy ezek hiányában a telephelye nem valamely szerződő tagállamban található, akkor a kártérítést

igénylő a Fellebbviteli Bíróság székhelye szerinti szerződő tagállam ellen nyújthat be keresetet ennek a szerződő tagállamnak az illetékes hatóságához.

Az uniós jog vagy az e megállapodás által nem szabályozott kérdésekre az illetékes hatóság – saját nemzetközi magánjogának kivételével – az eljáró bíróság országa szerinti jogot alkalmazza. A kártérítést igénylő jogosult arra, hogy a keresetben alperesként megjelölt szerződő tagállamtól az illetékes hatóság által megítélt teljes kártérítési összeget megkapja.

(3) A kártérítést fizető szerződő tagállam jogosult arra, hogy a 37. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott módszerrel összhangban megállapított mértékű arányos hozzájárulást kapjon a többi szerződő tagállamtól. A szerződő tagállamok e bekezdés szerinti hozzájárulása tekintetében irányadó részletes szabályokat az igazgatási bizottság állapítja meg.

23. cikk

A szerződő tagállamok felelőssége

A Bíróság intézkedései közvetlenül felröghatők külön-külön az egyes tagállamoknak, beleértve az EUMSZ 258., 259. és 260. cikkének alkalmazását is, valamint kollektív módon az összes szerződő tagállamnak.

V. FEJEZET

Jogforrások és anyagi jog

24. cikk

Jogforrások

(1) A 20. cikk teljes körű tiszteletben tartásával az e megállapodás alapján elé vitt ügyek tárgyalásakor a Bíróság határozatait az alábbiakra alapozza:

- a) az uniós jog, beleértve az 1257/2012/EU és az 1260/2012/EU rendeletet⁽¹⁾ is;
- b) e megállapodás;
- c) az ESZE;
- d) a szabadalmakra alkalmazandó és valamennyi szerződő tagállamra nézve kötelező egyéb nemzetközi megállapodások; valamint
- e) a nemzeti jog.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 17-i 1260/2012/EU rendelete az egységes szabadalmi oltalom létrehozására irányuló megerősített együttműködéssel kapcsolatban alkalmazandó fordítási rendszerről (HL L 361., 2012.12.31., 89. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

(2) Amennyiben a Bíróság határozatai a nemzeti jogon alapulnak, beleértve adott esetben a nem szerződő államok jogát is, az alkalmazandó jog meghatározására az alábbi módon kerül sor:

- a) az uniós jog közvetlenül alkalmazandó, nemzetközi magánjogi szabályokat tartalmazó rendelkezései által, vagy
- b) az uniós jog közvetlenül alkalmazandó rendelkezéseinek hiányában vagy ha ezek nem alkalmazandók, nemzetközi magánjogi szabályokat tartalmazó nemzetközi jogi aktusok által; vagy
- c) az a) és b) pontban említett rendelkezések hiányában a Bíróság által meghatározott, nemzetközi magánjogról szóló nemzeti rendelkezések által.

(3) A nem szerződő államok jogát kell alkalmazni, amikor a (2) bekezdésben említett szabályok alkalmazásából ez következik, különösen a 25–28., valamint az 54., 55., 64., 68. és 72. cikkel kapcsolatban.

25. cikk

Jog a találmány közvetlen hasznosításának megakadályozására

A szabadalom feljogosítja a szabadalom jogosultját annak megakadályozására, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező harmadik személyek:

- a) a szabadalom tárgyát képező terméket előállítsák, felkínálják, forgalomba hozzák vagy használják, illetve, hogy a terméket e célokra importálják vagy raktározzák;
- b) a szabadalom tárgyát képező eljárást alkalmazzák, illetve – olyan esetben, ha a harmadik személy tudja vagy tudnia kellett volna, hogy az eljárást a szabadalom jogosultjának hozzájárulása nélkül tilos alkalmazni – az eljárást alkalmazásra felkínálják azon szerződő tagállamok területén, amelyekben a szabadalom hatályos;
- c) valamely, közvetlenül a szabadalom tárgyát képező eljárással készült terméket felkínáljanak, forgalomba hozzának, használnak, vagy e célokra importálnak vagy raktározzanak.

26. cikk

Jog a találmány közvetett hasznosításának megakadályozására

(1) A szabadalom feljogosítja a szabadalom jogosultját annak megakadályozására, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező harmadik személyek a szabadalmazott találmány hasznosítására jogosult személyen kívül bármely személy részére a szóban forgó találmány valamely lényegi elemével kapcsolatos eszközöket szállítsanak vagy kínáljanak szállításra a szóban forgó találmány megvalósítása céljából azon szerződő tagállamok terüle-

tén, amelyekben a szabadalom hatályos, olyan esetben, ha a harmadik személy tudja vagy tudnia kellett volna, hogy az említett eszközök az adott találmány megvalósítására alkalmasak és erre a célra szolgálnak.

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés olyan esetben, amikor a szóban forgó eszközök a kereskedelmi forgalomban kapható szokásos áruk, kivéve, ha a harmadik személy a 25. cikkben foglalt tiltott tevékenységre indítja azt a személyt, akinek a szóban forgó eszközt szállítja.

(3) A 27. cikk a)–e) pontjában említett tevékenységeket végző személyek nem minősülnek az (1) bekezdés értelmében a találmány hasznosítására jogosult személyeknek.

27. cikk

A szabadalom hatályának korlátozása

A szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki az alábbiakra:

- a) magánjellegű, nem kereskedelmi céllal folytatott tevékenységek;
- b) a szabadalmazott találmány tárgyával kapcsolatos kísérleti céllal folytatott tevékenységek;
- c) biológiai anyagok használata más növényfajták nemesítésére, felfedezésére és kifejlesztésére;
- d) a 2001/82/EK irányelv⁽¹⁾ 13. cikkének (6) bekezdése vagy a 2001/83/EK irányelv⁽²⁾ 10. cikkének (6) bekezdése értelmében engedélyezett tevékenységek olyan szabadalmak tekintetében, amelyek az említett két irányelv bármelyike által szabályozott termékre vonatkoznak;
- e) egyedi esetekben gyógyszerek gyógyszerárban történő alkalmi készítése az orvosi rendelvénynek megfelelően, valamint az így elkészített gyógyszerrel kapcsolatos tevékenységek;
- f) a szabadalmazott találmány felhasználása az ipari tulajdon oltalmára létesült nemzetközi unióban (Párizsi Unió) részes vagy a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal rendelkező, azon szerződő tagállamokon kívüli országok hajóinak fedélzetén, amelyekben a szóban forgó szabadalom hatályos, az ilyen hajók hajótestében, gépházában, hajókötélzeténél, felszerelésénél, illetve más hajótartozékoknál abban az esetben, ha ezek a hajók ideiglenesen vagy véletlenül belépnek egy olyan szerződő tagállam vizeire, amelyben az adott szabadalom hatályos, feltéve ha a találmány felhasználása kizárólag a hajó igényeit szolgálja;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. november 6-i 2001/82/EK irányelve az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 1. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. november 6-i 2001/83/EK irányelve az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

g) a szabadalmazott találmány felhasználása az ipari tulajdon oltalmára létesült nemzetközi unióban (Párizsi Unió) részes vagy a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal rendelkező, azon szerződő tagállamokon kívüli országok repülőgépeinek, szárazföldi járműveinek vagy egyéb közlekedési eszközeinek, illetve az ilyen repülőgépek vagy szárazföldi járművek tartozékainak építése vagy üzemeltetése során, amelyekben a szóban forgó szabadalom hatályos, abban az esetben, ha ezek a járművek ideiglenesen vagy véletlenül belépnek egy olyan szerződő tagállam területére, amelyben az adott szabadalom hatályos;

h) a nemzetközi polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény⁽¹⁾ 27. cikkében felsorolt tevékenységek, amennyiben azok az említett egyezményben részes fél és attól a szerződő tagállamtól eltérő ország repülőgépeire irányulnak, amelyben a szabadalom hatályos;

i) a betakarításból származó terményeinek a mezőgazdasági termelő általi felhasználása saját gazdaságában szaporítás vagy többszörözés céljából, feltéve hogy a növényi szaporítóanyagot a szabadalom jogosultja adta el vagy értékesítette más módon a mezőgazdasági termelőnek, vagy a termelő részére történő eladásra vagy más módon történő értékesítésre a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával került sor. E felhasználás mértékét és feltételeit a 2100/94/EK rendelet⁽²⁾ 14. cikke határozza meg;

j) az oltalom alatt álló állatállomány mezőgazdasági termelők által mezőgazdasági célra történő hasznosítása, feltéve, hogy a tenyészállat-állományt vagy más állati szaporítóanyagot a szabadalom jogosultja adta el vagy értékesítette más módon a mezőgazdasági termelőnek, vagy a termelő részére történő eladásra vagy más módon történő értékesítésre a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával került sor. Az ilyen jellegű hasznosítás magában foglalja az állat vagy az állati szaporítóanyag biztosítását a mezőgazdasági termelő által folytatott mezőgazdasági tevékenység céljára, de nem tartalmazza annak kereskedelmi jellegű szaporító tevékenység keretében vagy ilyen tevékenység céljára történő eladását;

k) a 2009/24/EK irányelv⁽³⁾ 5. és 6. cikkében foglalt, különösen a visszafejtésre és az együttes működtetésre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően engedélyezett tevékenységek és az e szabályoknak megfelelően megszerzett információk felhasználása, továbbá

l) a 98/44/EK irányelv⁽⁴⁾ 10. cikke értelmében engedélyezett tevékenységek.

⁽¹⁾ Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO), Chicagói Egyezmény, 7300/9 dokumentum (9. kiadás, 2006).

⁽²⁾ A Tanács 1994. július 27-i 2100/94/EK rendelete a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról (HL L 227., 1994.9.1., 1. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/24/EK irányelve a számítógépi programok jogi védelméről (HL L 111., 2009.5.5., 16. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. július 6-i 98/44/EK irányelve a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról (HL L 213., 1998.7.30., 13. o.), ideértve annak valamennyi későbbi módosítását is.

28. cikk

A találmányra vonatkozó előhasználati jog

Azok a személyek, akik valamely szerződő tagállam területén előhasználati jogot vagy személyes birtoklásból fakadó jogot élveztek volna egy adott találmányra nézve, ha az a találmány nemzeti szabadalomban részesült volna, az adott szerződő tagállam területén azonos jogokat élveznek az adott találmányra vonatkozó szabadalom tekintetében is.

29. cikk

Az európai szabadalom által biztosított jogok kimerülése

Az európai szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki az érintett szabadalom tárgyát képező termékkel kapcsolatos olyan tevékenységekre, amelyeket azt követően végeznek, hogy a szóban forgó terméket a szabadalom jogosultja vagy annak hozzájárulásával más az Európai Unióban forgalomba hozta, kivéve, ha a szabadalom jogosultja az adott termék további forgalmazását jogos indok alapján ellenezheti.

30. cikk

A kiegészítő oltalmi tanúsítványok hatálya

A kiegészítő oltalmi tanúsítvány a szabadalommal azonos jogokat biztosít, azonos kötelezettségekkel és korlátokkal.

VI. FEJEZET

Nemzetközi joghatóság és hatáskör

31. cikk

Nemzetközi joghatóság

A Bíróság nemzetközi joghatóságát a 1215/2012/EU rendeletnek megfelelően, vagy adott esetben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény (luganói egyezmény)⁽⁵⁾ alapján kell meghatározni.

32. cikk

A Bíróság hatásköre

(1) A Bíróság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az alábbiak tekintetében:

- szabadalmak és kiegészítő oltalmi tanúsítványok tényleges bitórlása vagy azzal fenyegető cselekmények tárgyában indított keresetek és az ilyen ügyekben előterjesztett védekezés, ideértve a hasznosítási engedélyeket illető viszontkereseteket is;
- szabadalmakkal és kiegészítő oltalmi tanúsítványokkal kapcsolatos nemleges megállapítás iránti keresetek;

⁽⁵⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-án Luganóban aláírt egyezmény, valamint annak későbbi módosításai.

- c) ideiglenes és biztonsági intézkedések, valamint bírói rendelkezés iránt indított keresetek;
- d) szabadalom megsemmisítése és a kiegészítő oltalmi tanúsítványok érvénytelenségének megállapítása iránti keresetek;
- e) szabadalom megsemmisítése és a kiegészítő oltalmi tanúsítványok érvénytelenségének megállapítása iránti keresetek;
- f) közzétett európai szabadalmi bejelentés által biztosított ideiglenes oltalom alapján benyújtott kártérítési vagy kártalánítási keresetek;
- g) a találmánynak a szabadalom megadását megelőző hasznosításával, illetve a találmányra vonatkozó előhasználati joggal kapcsolatos keresetek;
- h) az 1257/2012/EU rendelet 8. cikke szerinti, a hasznosítási engedélyért fizetendő ellenértékkel kapcsolatos keresetek; valamint
- i) azon határozatokkal kapcsolatos keresetek, amelyeket az Európai Szabadalmi Hivatal az 1257/2012/EU rendelet 9. cikkében említett feladatainak elvégzése során hozott.

(2) Az azon szabadalmakkal és kiegészítő szabadalmi tanúsítványokkal kapcsolatos keresetek tekintetében, amelyek nem tartoznak a Bíróság kizárólagos hatáskörébe, továbbra is a szerződő tagállamok nemzeti bíróságai rendelkeznek hatáskörrel.

33. cikk

Az Elsőfokú Bíróság divízióinak hatásköre

(1) Az e cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, a 32. cikk (1) bekezdésének a), c), f) és g) pontjában említett kereseteket az alábbiak előtt lehet megindítani:

- a) az azon szerződő tagállam területén működő helyi divízió előtt, ahol a tényleges bitorlásra vagy az azzal fenyegető cselekményre sor került, illetve sor kerülhet, vagy azon regionális divízió előtt, amelyben a szerződő tagállam részt vesz; vagy
- b) az azon szerződő tagállam területén működő helyi divízió előtt, ahol az alperes, vagy több alperes esetén, az alperesek egyike lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, illetve lakóhely vagy székhely hiányában, ahol a telephelye található, vagy ahhoz a regionális divízióhoz, amelyben a szerződő tagállam részt vesz. Csak abban az esetben indítható kereset több alperes ellen, ha az alperesek üzleti kapcsolatban állnak, és a kereset ugyanarra a feltételezett bitorlásra irányul.

A 32. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett kereseteket az első albekezdés b) pontjának megfelelően a helyi vagy a regionális divízióhoz kell benyújtani.

Az olyan alperesek elleni kereseteket, akiknek a lakóhelye vagy székhelye, illetve lakóhely vagy székhely hiányában a telephelye a szerződő tagállamok területén kívül található, az első albekezdés a) pontja szerinti helyi vagy a regionális divízió előtt vagy a központi divízió előtt kell megindítani.

Amennyiben az érintett szerződő tagállam területén nem működik helyi divízió, és a szerződő tagállam nem vesz részt regionális divízióban, a keresetet a központi divízióhoz kell benyújtani.

(2) Ha egy, a 32. cikk (1) bekezdésének a), c), f), g) vagy h) pontjában említett kereset folyamatban van az Elsőfokú Bíróság valamelyik divíziója előtt, akkor a 32. cikk (1) bekezdésének a), c), f), g) vagy h) pontjában említett, ugyanazon felek közötti és ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatos keresetek nem indíthatók meg másik divízió előtt.

Ha egy, a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kereset folyamatban van egy regionális divízió előtt és a bitorlásra három vagy több regionális divízió területén került sor, akkor az érintett regionális divízió az alperes kérésére az ügyet a központi divízió elé utalja.

Abban az esetben, ha egy ugyanazon felek közötti és ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatos keresetet több különböző divízió előtt is megindítanak, az egész ügy vonatkozásában az elsőként megkeresett divízió rendelkezik hatáskörrel, és az ezt követően megkeresett divíziók az eljárási szabályzatnak megfelelően elutasítják a keresetet.

(3) A 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bitorlási kereset esetén a 32. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, a szabadalom megsemmisítésével kapcsolatos viszontkereset benyújtására kerülhet sor. Az érintett helyi vagy regionális divízió a felek meghallgatása után az alábbi lépéseket mérlegelheti:

- a) lefolytatja mind a bitorlási keresettel, mind pedig a megsemmisítés iránti viszontkeresettel kapcsolatos eljárást, és kérelmezi az Elsőfokú Bíróság elnökétől, hogy a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban a bírák névjegyzékéből jelöljön ki az érintett szakterületen képesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkező, műszaki-tudományos képesítésű bírót;
- b) a megsemmisítés iránti viszontkeresetet határozathozatalra a központi divízió elé utalja, és felfüggeszti vagy lefolytatja a bitorlási keresetet; vagy

c) a felek egyetértésével az ügyet határozathozatalra a központi divízió elé utalja.

(4) A 32. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett kereseteket a központi divízióhoz kell benyújtani. Abban az esetben azonban, ha egy, a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, ugyanazon felek közötti és ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatos bitorlási kereset benyújtottak egy helyi vagy egy regionális divízióhoz, akkor ezeket a kereseteket csak ugyanahhoz a helyi vagy regionális divízióhoz lehet benyújtani.

(5) Ha egy, a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett megsemmisítés iránti kereset folyamatban van a központi divízió előtt, akkor a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, ugyanazon felek közötti és ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatos bitorlási kereset e cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtható bármelyik divízióhoz vagy a központi divízióhoz. Az érintett helyi vagy regionális divízió az e cikk (3) bekezdésével összhangban járhat el.

(6) A központi divíziónál folyamatban lévő, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett nemleges megállapítás iránti kereset fel kell függeszteni, amint ugyanazon felek között vagy a kizárólagos hasznosítási engedély jogosultja és a nemleges megállapítás iránti kereset benyújtó fél között ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatban egy helyi vagy egy regionális divíziónál a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bitorlási eljárás indul attól az időponttól számított három hónapon belül, hogy a kereset benyújtották a központi divízióhoz.

(7) A felek megállapodhatnak abban, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában említett kereseteket az általuk választott divízióhoz nyújtják be, beleértve a központi divíziót is.

(8) A 32. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontjában említett keresetek benyújtására sor kerülhet anélkül, hogy a felperes felszólalási eljárást kezdeményezne az Európai Szabadalmi Hivatalnál.

(9) A 32. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett kereseteket a központi divízióhoz kell benyújtani.

(10) A felek tájékoztatják a bíróságot valamennyi, az Európai Szabadalmi Hivatalnál folyamatban lévő megvonási, korlátozási vagy felszólalási eljárásról, valamint valamennyi, az Európai Szabadalmi Hivatalhoz benyújtott gyorsított eljárás iránti kérelemről. Amennyiben az Európai Szabadalmi Hivatal várhatóan rövid időn belül határozatot hoz, a Bíróság felfüggesztheti az eljárást.

34. cikk

A határozatok területi hatálya

A Bíróság határozatainak hatálya európai szabadalom esetében azoknak a szerződő tagállamoknak a területére terjed ki, amelyek vonatkozásában az európai szabadalom hatályos.

VII. FEJEZET

Szabadalmi közvetítés és választottbíráskodás

35. cikk

A Szabadalmi Közvetítési és Választottbíróági Központ

(1) Létrejön a Szabadalmi Közvetítési és Választottbíróági Központ (a továbbiakban: a Központ). A Központ székhelye Ljubljana és Lisszabon.

(2) A Központ biztosítja az infrastruktúrát az e megállapodás hatálya alá tartozó szabadalmi jogvitákkal kapcsolatos közvetítési és választottbíráskodási tevékenységhez. A 82. cikk értelemszerűen alkalmazandó a Központ által biztosított lehetőségek igénybevétele – többek között közvetítés – útján elért valamennyi megegyezésre. A szabadalmak megsemmisítésére vagy korlátozására azonban közvetítési vagy választottbíráskodási eljárás keretében nem kerülhet sor.

(3) A Központ létrehozza a közvetítési és választottbíráskodási szabályzatot.

(4) A Központ összeállítja azon közvetítők és választottbírók jegyzékét, akik segíthetik a feleket a jogviták rendezésében.

II. RÉSZ

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

36. cikk

A Bíróság költségvetése

(1) A Bíróság költségvetését a Bíróság saját pénzbevételei finanszírozzák, valamint szükség szerint legalább a 83. cikkben említett átmeneti időszakban a szerződő tagállamok hozzájárulásai. A költségvetésnek egyensúlyban kell lennie.

(2) A Bíróság saját pénzbevételei az eljárási illetékekből és egyéb bevételekből állnak.

(3) Az eljárási illetékek összegét az igazgatási bizottság határozza meg. Az említett illetékek egy állandó összegből és egy előre meghatározott szint fölött megfizetendő értékalapú összegből állnak. Az eljárási illetékek mértékét úgy kell meghatározni, hogy biztosítva legyen a kellő egyensúly az igazságszolgáltatáshoz való méltányos hozzájárulás elve – különösen a kis- és középvállalkozások, a mikrotársaságok, a természetes személyek, a nonprofit szervezetek, az egyetemek, valamint a közfinanszírozású kutatóintézetek esetében, – valamint azon elv között, hogy a feleknek megfelelő mértékben hozzá kell járulniuk a Bíróság költségeihez, továbbá ezen hozzájárulás mértékének meghatározása során figyelembe kell venni az érintett felek számára keletkező gazdasági hasznot, valamint azt a célt, hogy a költségvetését egyensúlyban tartani képes, önfinanszírozó bíróságot kell létrehozni. Az eljárási illetékek összegét az igazgatási bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja. Adott esetben be lehet vezetni a kis- és középvállalkozásokat és a mikrotársaságokat célzó támogatási intézkedéseket.

(4) Ha a Bíróság saját forrásaiból nem képes költségvetését egyensúlyban tartani, akkor számára a szerződő tagállamok külön pénzügyi hozzájárulást fizetnek.

37. cikk

A Bíróság finanszírozása

(1) A Bíróság működési költségeit az alapokmányban megnevezett a Bíróság költségvetése fedezi.

A helyi divíziót létrehozó szerződő tagállamoknak gondoskodniuk kell a helyi divízió működéséhez szükséges infrastruktúráról. A regionális divíziót közösen létrehozó szerződő tagállamoknak közösen kell gondoskodniuk a regionális divízió működéséhez szükséges infrastruktúráról. Azon szerződő tagállamoknak, amelyek területén a központi divízió, annak szekciói vagy a Fellebbviteli Bíróság működik, gondoskodniuk kell az említett szervezeti egységek működéséhez szükséges infrastruktúráról. Az e megállapodás hatálybalépésétől számított hét évig tartó első átmeneti időszak alatt az érintett szerződő tagállamok gondoskodnak továbbá az adminisztratív feladatokat ellátó személyzetről is, az e személyzetre vonatkozó személyzeti szabályzat sérelme nélkül.

(2) Az e megállapodás hatálybalépésének időpontjában a szerződő tagállamok rendelkezésre bocsátják a Bíróság létrehozásához szükséges kezdeti pénzügyi hozzájárulásait.

(3) Az e megállapodás hatálybalépésétől számított hét évig tartó első átmeneti időszak alatt a megállapodást annak hatálybalépése előtt megerősítő vagy ahhoz csatlakozó egyes szerződő tagállamok hozzájárulását az alapján kell kiszámítani, hogy a szóban forgó állam területén a megállapodás hatálybalépésének időpontjában hány európai szabadalom volt hatályban, valamint figyelembe kell továbbá venni, hogy az e megállapodás hatálybalépését megelőző három évben ebben az államban hány olyan európai szabadalom volt, amelynek vonatkozásában a nemzeti bíróságokhoz bitorlási vagy megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be.

Ugyanezen hét évig tartó első átmeneti időszak alatt a megállapodást annak hatálybalépését követően megerősítő vagy ahhoz a hatálybalépés után csatlakozó tagállamok hozzájárulását az alapján kell kiszámítani, hogy a megállapodást megerősítő vagy ahhoz csatlakozó állam területén a megállapodás megerősítésének vagy az ahhoz való csatlakozásnak az időpontjában hány európai szabadalom volt hatályban, valamint figyelembe kell továbbá venni, hogy a megállapodás megerősítését vagy az ahhoz való csatlakozást megelőző három évben a megállapodást megerősítő vagy ahhoz csatlakozó tagállamban hány olyan európai szabadalom volt, amelynek vonatkozásában a nemzeti bíróságokhoz bitorlási vagy megsemmisítés iránti keresetet nyújtottak be.

(4) A hét évig tartó első átmeneti időszak lezárultát követően, amikor is a Bíróság várhatóan önfinanszírozóvá válik, ha szükség van a szerződő tagállamok hozzájárulására, akkor ennek a hozzájárulásnak a mértékét az alapján kell meghatározni, hogy abban az időpontban, amikor megállapítják, hogy szükség van a hozzájárulás befizetésére, a szerződő tagállamok között milyen arányban oszlottak meg az egységes hatályú európai szabadalmak fenntartására befizetendő éves díjak.

38. cikk

A bírák képzési rendszerének finanszírozása

A bírák képzési rendszerének finanszírozását a Bíróság költségvetéséből kell biztosítani.

39. cikk

A Központ finanszírozása

A Központ működési költségeit a Bíróság költségvetéséből kell finanszírozni.

III. RÉSZ

SZERVEZETI FELÉPÍTÉS ÉS ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

40. cikk

Az alapokmány

(1) Az alapokmány tartalmazza a Bíróság szervezeti felépítésének és működésének részleteit.

(2) Az alapokmány e megállapodás mellékletét képezi. Az alapokmányt az igazgatási bizottság határozatával lehet módosítani a Bíróság által benyújtott javaslat alapján, vagy pedig az egyik szerződő tagállam által benyújtott javaslat alapján, a bírósággal folytatott konzultációt követően. Ezek a módosítások azonban nem lehetnek ellentétesek e megállapodás rendelkezéseivel, valamint nem is változtathatják meg azokat.

(3) Az alapokmányban gondoskodnia kell arról, hogy a Bíróság működése a leghatékonyabb és leginkább költségvetésként módon legyen megszervezve, valamint jogot kell biztosítani az igazságszolgáltatáshoz való méltányos hozzáféréshez.

41. cikk

Az eljárási szabályzat

(1) Az eljárási szabályzat meghatározza a Bíróság előtt folytatott eljárások részletes szabályait. Az eljárási szabályzatnak összhangban kell lennie e megállapodás és az alapokmány rendelkezéseivel.

(2) Az eljárási szabályzatot az érintettekkel folytatott széles körű konzultáció alapján az igazgatási bizottság fogadja el. Az eljárási szabályzat és az uniós jog összeegyeztethetőségével kapcsolatban ki kell kérni az Európai Bizottság előzetes véleményét.

Az eljárási szabályzat a Bíróság által benyújtott javaslat alapján és az Európai Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatási bizottság határozatával módosítható. Ezek a módosítások azonban nem lehetnek ellentétesek e megállapodás vagy az alapokmány rendelkezéseivel, valamint nem is változtathatják meg azokat.

(3) Az eljárási szabályzatnak garantálnia kell azt, hogy a Bíróság határozatai a legmagasabb minőségi szintet képviseljék, valamint hogy az eljárásokat a leghatékonyabb és a leginkább költséghatékony módon szervezzék meg. Az eljárási szabályzat megfelelő egyensúlyt biztosít valamennyi fél jogos érdekei között. Az eljárási szabályzat biztosítja a bírák számára a szükséges mérlegelési jogkört, azonban a felek szempontjából nem gyengíti az eljárások kiszámíthatóságát.

42. cikk

Arányosság és méltányosság

(1) A Bíróság a peres eljárás során annak jelentőségével és összetettségével arányos módon jár el.

(2) A Bíróság biztosítja, hogy az e megállapodásban és az alapokmányban előírt szabályok, eljárások és jogorvoslati eszközök alkalmazása igazságosan és méltányosan történjen, és ne torzítsa a versenyt.

43. cikk

Ügyvitel

A Bíróság az eljárási szabályzatnak megfelelően aktív ügyvitelt folytat, amivel nem akadályozza azt, hogy a felek szabadon meghatározhassák az ügyük tárgyát és az azt alátámasztó bizonyítékokat.

44. cikk

Elektronikus eljárások

A Bíróság az eljárási szabályzatnak megfelelően optimálisan alkalmazza az elektronikus eljárásokat, azaz lehetővé teszi a felek beadványainak elektronikus iktatását, elfogadja az elektronikus formában bemutatott bizonyítékokat, valamint lehetőséget biztosít videokonferencia igénybevételére.

45. cikk

Nyilvános eljárás

Az eljárás nyilvános, kivéve ha a Bíróság a felek vagy más érintett személyek valamelyike érdekében, illetve az igazságszolgáltatás vagy a közrend érdekében a szükséges mértékben kizárja a nyilvánosságot.

46. cikk

Perképesség

A Bíróság előtt folyó eljárások során félként járhat el valamennyi olyan természetes vagy jogi személy, illetve jogi személynek megfelelő szervezet, amely a nemzeti jognak megfelelően eljárás indítására jogosult.

47. cikk

Felek

(1) A szabadalom jogosultja eljárást kezdeményezhet a Bíróság előtt.

(2) A licenciaszerződés eltérő rendelkezése hiányában a kizárólagos szabadalmi licencia jogosultjának a szabadalom jogosultjával azonos joga van arra, hogy eljárást indítson a bíróságnál, amennyiben arról előzetesen értesíti a szabadalom jogosultját.

(3) A nem kizárólagos licencia jogosultjának nincs joga arra, hogy eljárást indítson a bíróságnál, kivéve ha erről előzetesen értesíti a szabadalom jogosultját, és amennyiben azt a licenciaszerződés kifejezetten lehetővé teszi.

(4) A licencia jogosultja által indított eljárás esetén a szabadalom jogosultjának joga van arra, hogy a perbe belépve félként vegyen részt a Bíróság előtt folyó perben.

(5) Nem vitatható a szabadalom érvényessége a licencia jogosultja által kezdeményezett bitorlási keresetben, ha a szabadalom jogosultja nem vesz részt az eljárásban. Annak a félnek, amely a bitorlási keresetben a szabadalom érvényességét vitatni kívánja, a szabadalom jogosultja ellen kell keresetet indítania.

(6) A szabadalom által érintett bármely más természetes vagy jogi személy, illetve a nemzeti jognak megfelelően eljárás indítására jogosult szervezet az eljárási szabályzatnak megfelelően keresetet indíthat.

(7) Bármely olyan természetes vagy jogi személy, illetve a nemzeti jognak megfelelően kereset indítására jogosult szervezet, amelyet érintenek azok a határozatok, amelyeket az Európai Szabadalmi Hivatal az 1257/2012/EU rendelet 9. cikkében említett feladatainak elvégzése során hozott, a 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja értelmében keresetet indíthat.

48. cikk

Képviselőt

(1) A feleket a szerződő tagállam területén bírósági képviselőre jogosult ügyvédek képviselik.

(2) A feleket képviselhetik továbbá olyan európai szabadalmi ügyvivők is, akik az Európai Szabadalmi Egyezmény 134. cikke szerint az Európai Szabadalmi Hivatalnál hivatásos képviselőként eljárni jogosultak, és akik megfelelő képesítéssel, például az Európai Unió szabadalmi peres eljárásokra szóló igazolványával rendelkeznek.

(3) A (2) bekezdés szerinti képesítési követelményeket az igazgatási bizottság határozza meg. A hivatalvezető vezeti azon európai szabadalmi ügyvivők jegyzékét, akik a bíróságnál felek képviselőtének ellátására jogosultak.

(4) A felek képviselőit szabadalmi ügyvivők segíthetik, akik az eljárási szabályzattal összhangban felszólalhatnak a bírósági meghallgatásokon.

(5) A felek képviselői a feladataik független ellátásához szükséges jogokat és mentességeket élveznek, beleértve azt a kiváltságot is, hogy a Bíróság előtt zajló eljárás során – az eljárási szabályzatban meghatározott feltételek mellett – nem kötelesek nyilvánosságra hozni a képviselő és a fél vagy bármely más személy közötti információcsere tartalmát, kivéve ha erről a kiváltságról az érintett fél kifejezetten lemond.

(6) A felek képviselői a bíróságon nem adhatják elő megítélésről szóló módon az ügyeket, illetve a tényeket, akár tudatosan, akár úgy, hogy elvárható gondosság mellett ezeket ismerniük kell.

(7) Az e cikk (1) és a (2) bekezdése szerinti képviselet nem kötelező a 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja szerinti eljárásokban.

II. FEJEZET

Az eljárás nyelve

49. cikk

Az eljárás nyelve az Elsőfokú Bíróságon

(1) A helyi vagy a regionális divízió előtt folyó eljárás nyelve az Európai Unió valamelyik olyan hivatalos nyelve, amely azon szerződő tagállam hivatalos nyelve vagy hivatalos nyelveinek egyike, amelynek területén az adott divízió működik, vagy pedig a regionális divíziót fenntartó szerződő tagállamok által kijelölt hivatalos nyelv, illetve hivatalos nyelvek.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a szerződő tagállamok a helyi vagy regionális divíziójuk előtt folyó eljárás nyelvének az Európai Szabadalmi Hivatal egy vagy több hivatalos nyelvét is kijelölhetik.

(3) Az eljáró tanács jóváhagyásának függvényében a felek megállapodhatnak, hogy az a nyelv az eljárás nyelve, amelyen a szabadalmat megadták. Amennyiben a tanács nem hagyja jóvá az általuk választott nyelvet, a felek kérelmezhetik, hogy az ügyet utalják a központi divízió elé.

(4) A felek egyetértésével az eljáró tanács célszerűségi és méltányossági szempontok alapján dönthet úgy, hogy az a nyelv az eljárás nyelve, amelyen a szabadalmat megadták.

(5) Valamely fél kérésére és a többi fél, valamint az eljáró tanács meghallgatását követően az Elsőfokú Bíróság elnöke méltányossági szempontok alapján és valamennyi vonatkozó körülmény, így a felek és különösen az alperes helyzetének figyelembevételével dönthet úgy, hogy az a nyelv legyen az eljárás nyelve, amelyen a szabadalmat megadták. Ebben az esetben az Elsőfokú Bíróság elnöke felméri, hogy van-e szükség különleges fordítási és tolmácsolási szabályokra.

(6) A központi divízió előtt az eljárás nyelve az a nyelv, amelyen a szóban forgó szabadalmat megadták.

50. cikk

Az eljárás nyelve a Fellebbviteli Bíróságon

(1) A Fellebbviteli Bíróság az eljárás nyelve azonos az Elsőfokú Bíróságon alkalmazott eljárási nyelvvel.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a felek megállapodhatnak arról, hogy az a nyelv legyen az eljárás nyelve, amelyen a szabadalmat megadták.

(3) A Fellebbviteli Bíróság kivételes esetekben és a megfelelőnek ítélt mértékig – a felek egyetértésétől függően – dönthet úgy, hogy az eljárás egy része vagy egésze folyamán valamely szerződő tagállam egy másik hivatalos nyelve legyen az eljárás nyelve.

51. cikk

Egyéb nyelvi rendelkezések

(1) Az Elsőfokú Bíróság tanácsai és a Fellebbviteli Bíróság a megfelelőnek ítélt mértékig eltekinthetnek a fordítás követelményétől.

(2) Az Elsőfokú Bíróság divíziói és a Fellebbviteli Bíróság a felek valamelyikének kérelmére és a megfelelőnek ítélt mértékig a szóbeli eljáráson az érintett felek számára tolmácsolást biztosítanak.

(3) A 49. cikk (6) bekezdésétől eltérve, abban az esetben, ha a központi divízióhoz nyújtanak be bitorlási keresetet, a valamely tagállamban lakóhellyel, székhellyel vagy telephellyel rendelkező alperesnek kérésre joga van a releváns dokumentumokat lefordíttatni a lakóhely vagy székhely szerinti tagállam nyelveire, illetve lakóhely vagy székhely hiányában a telephely szerinti tagállam nyelveire az alábbi körülmények fennállása esetén:

a) a 33. cikk (1) bekezdésének harmadik vagy negyedik albekezdése alapján a központi divízió rendelkezik joghatósággal, valamint

b) a központi divízió előtt folyó eljárás nyelve nem hivatalos nyelve annak a tagállamnak, amelyben az alperes lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, illetve lakóhely vagy székhely hiányában ahol a telephely található, valamint

c) az alperes nem ismeri megfelelően az eljárás nyelvét.

III. FEJEZET

A bíróság előtt folyó eljárás

52. cikk

Írásbeli, közbenső és szóbeli eljárás

(1) A Bíróság előtt folyó eljárás az eljárási szabályzatnak megfelelően írásbeli, közbenső és szóbeli szakaszból áll. Valamennyi eljárást rugalmas és kiegyensúlyozott módon kell megszervezni.

(2) A közbenső eljárás során az előadóként eljáró bíró – a tanács valamennyi tagjától kapott megbízástól függően – felel azért, hogy az írásbeli eljárást követően és amennyiben az szükséges, összehívjanak egy közbenső meghallgatást. Ennek a bírónak a felekkel együtt meg kell vizsgálnia annak lehetőségét, hogy a felek a 35. cikkben említett központ által biztosított lehetőségeket igénybe véve többek között közvetítés és/vagy választottbíráskodás útján megegyezzenek.

(3) A szóbeli eljárás lehetőséget biztosít a felek számára érveik megfelelő kifejtésére. A szóbeli meghallgatástól a Bíróság a felek egyetértése alapján eltekinthet.

53. cikk

Bizonyítási eszközök

(1) A Bíróság előtti eljárásokban a bizonyítási eszközök különösen a következők:

- a) a felek meghallgatása;
- b) tájékoztatás iránti kérelmek;
- c) dokumentumok bemutatása;
- d) tanúk meghallgatása;
- e) szakértői vélemények;
- f) szemle;
- g) összehasonlító vizsgálatok vagy kísérletek;
- h) eskü alatt tett írásbeli nyilatkozatok.

(2) A bizonyításfelvételi eljárás tekintetében az eljárási szabályzat az irányadó. A tanúknak és a szakértőknek a legszükségesebb pontokra szorítókozó kihallgatása a Bíróság felügyelete alatt történik.

54. cikk

Bizonyítási teher

A 24. cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül a tények bizonyításának terhe az azokra támaszkodó félre hárul.

55. cikk

Fordított bizonyítási teher

(1) A 24. cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a szabadalom tárgya egy új termék előállítását célzó eljárás, a szabadalom jogosultjának hozzájárulása nélkül előállított azonos termékről ellenkező bizonyíték hiányában azt kell vélelmezni, hogy azt a szabadalmazott eljárással állították elő.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott elv érvényes abban az esetben is, ha nagymértékben valószínűsíthető, hogy az azonos terméket a szabadalmazott eljárással állították elő, és a szabadalom jogosultja elvárható erőfeszítés mellett sem tudta megállapítani, hogy ténylegesen milyen eljárást alkalmaztak ennek az azonos terméknek az előállításához.

(3) Az ellenkező bizonyítékok összegyűjtésekor figyelembe kell venni az alperesnek a gyártási és üzleti titok védelméhez fűződő jogos érdekeit.

IV. FEJEZET

A bíróság hatáskörei

56. cikk

A Bíróság általános hatáskörei

(1) A Bíróság elrendelhet az e megállapodásban megállapított intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslati eszközöket, végzéseit pedig az eljárási szabályzatnak megfelelően egyéb feltételekhez is kötheti.

(2) A bíróságnak kellően figyelembe kell vennie a felek érdekeit, és végzés kibocsátása előtt minden fél számára biztosítania kell a meghallgatás lehetőségét, kivéve ha ez összeférhetetlen a végzés tényleges érvényesítésével.

57. cikk

Bírósági szakértők

(1) A Bíróság a felek azon jogának sérelme nélkül, hogy szakértői bizonyítást vegyenek igénybe, bármikor bírósági szakértőt rendelhet ki, hogy szakértői véleményt adjon az ügy egyes konkrét vonatkozásairól. A Bíróság a szakértő rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely a szakértői vélemény elkészítéséhez szükséges.

(2) A Bíróság erre a célra az eljárási szabályzatnak megfelelően tájékoztató jellegű szakértői listát állít össze. Ezt a listát a hivatalvezető vezeti.

(3) A bírósági szakértők biztosítják a függetlenséget és a pártatlanságot. Az alapokmány 7. cikkében meghatározott, a bírakra alkalmazandó összeférhetlenségi szabályok értelemszerűen a bírósági szakértőkre is vonatkoznak.

(4) A Bíróság számára készített bírósági szakértői véleményt a felek rendelkezésére kell bocsátani, valamint lehetőséget kell számukra biztosítani a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

58. cikk

A bizalmas információk védelme

Az eljárásban részt vevő felek vagy valamely harmadik fél üzleti titkainak, személyes adatainak vagy egyéb bizalmas információinak védelme, illetve a bizonyítékokkal való visszaélés megelőzése érdekében a Bíróság elrendelheti, hogy az általa folytatott eljárások során csak meghatározott személyek gyűjthessenek és használhassanak fel bizonyítékokat, illetve bizonyos személyek számára ezeket a tevékenységeket megtilthatja, vagy elrendelheti azt, hogy a bizonyítékokhoz csak meghatározott személyek férhessenek hozzá.

59. cikk

Bizonyíték bemutatásának elrendelése

(1) Annak a félnek a kérésére, amely állítása alátámasztásához elegendő, ésszerűen fellelhető bizonyítékot mutatott be, és állítása igazolása során olyan bizonyítékokat is megjelölt, amelyek az ellenérdekelt fél vagy harmadik fél ellenőrzése alatt állnak, a Bíróság kötelezheti az ellenérdekelt felet vagy a harmadik felet a szóban forgó bizonyíték bemutatására, a bizalmas információk védelme mellett. A Bíróság ilyen értelmű végzése nem kötelezi a szóban forgó felet arra, hogy saját magára nézve terhelő vallomást tegyen.

(2) A Bíróság valamely fél kérésére – az (1) bekezdésben meghatározott feltételekkel megegyező feltételek mellett – elrendelheti az ellenérdekelt fél ellenőrzése alatt álló banki, pénzügyi, illetve kereskedelmi dokumentumok közlését, a bizalmas információk védelme mellett.

60. cikk

A bizonyíték megóvása és házkutatás elrendelése

(1) Annak a felperesnek a kérelmére, aki az azzal kapcsolatos állítása alátámasztására, hogy szabadalombitorlás vagy szabadalombitorlással fenyegető cselekmény valósult meg, elegendő, ésszerűen fellelhető bizonyítékot mutatott be, a Bíróság már az érdemi eljárás megindítása előtt is elrendelheti olyan gyors és hatékony ideiglenes intézkedések végrehajtását, amelyek célja a feltételezett bitorlás szempontjából jelentős bizonyítékok megóvása, a bizalmas információk védelme mellett.

(2) Ezek közé az intézkedések közé tartozhat a jogsértő termékek mintavétellel történő vagy mintavétel nélküli részletes leírása, illetve a jogsértő termékek, valamint adott esetben az ezeknek az előállításához és/vagy forgalmazásához alkalmazott anyagoknak és eszközöknek, továbbá a kapcsolódó dokumentumoknak a lefoglalása.

(3) A felperes kérelmére a Bíróság már az érdemi eljárás megindítása előtt is elrendelhet házkutatást, amennyiben a felperes bizonyítékot mutatott be annak alátámasztására, hogy szabadalombitorlás vagy szabadalombitorlás kísérlete áll fenn. A házkutatást a Bíróság által az eljárási szabályzatnak megfelelően kijelölt személy végzi.

(4) A házkutatáskor a felperes személyesen nem lehet jelen, de képviselőtől egy független képviselőn keresztül gondoskodhat, akinek a nevét fel kell tüntetni a Bíróság végzésében.

(5) Az intézkedéseket adott esetben a másik fél meghallgatása nélkül is el kell rendelni, különösen akkor, ha a késelem valószínűsíthetően helyrehozhatatlan kárt okozna a szabadsalom jogosultjának, vagy ha bizonyíthatóan fennáll a bizonyíték megsemmisítésének kockázata.

(6) Ha a bizonyíték megóvására irányuló intézkedéseknek vagy a házkutatásnak az elrendelésére az ügyben érintett másik fél meghallgatása nélkül kerül sor, az érintett feleket haladéktalanul és legkésőbb közvetlenül az intézkedések végrehajtását követően értesíteni kell. Az érintett felek kérelmére felülvizsgálatra kerül sor – amelybe beletartozik a meghallgatáshoz való jog érvényesítése is – annak érdekében, hogy az intézkedésekről szóló értesítéstől számított ésszerű időn belül dönteni lehessen az intézkedés módosításáról, visszavonásáról vagy megerősítéséről.

(7) A bizonyíték megóvására irányuló intézkedések végrehajtásához adott esetben feltételül szabható, hogy a felperesnek megfelelő biztosítékot kell letétbe helyeznie vagy ezzel egyenértékű garanciát kell biztosítania az alperes által esetlegesen elszenvedett károknak a (9) bekezdés rendelkezéseivel összhangban történő megtérítésére.

(8) A Bíróság biztosítja, hogy ha a felperes 31 naptári napot vagy 20 munkanapot meg nem haladó időtartamon belül – amelyik a hosszabb – nem indít a Bíróság előtt érdemi határozatot eredményező keresetet, akkor az alperes kérelmére a bizonyítékok megóvására irányuló intézkedések, az esetlegesen igényelt kártérítés sérelme nélkül, visszavonásra vagy más módon hatályon kívülre kerüljenek.

(9) Amennyiben a bizonyíték megóvására irányuló intézkedések visszavonásra kerülnek vagy hatályukat veszítik a felperes valamely cselekménye vagy mulasztása folytán, vagy amennyiben utólag megállapítást nyer, hogy nem állt fenn szabadalombitorlás vagy annak kísérlete, a Bíróság az alperes kérelmére arra kötelezheti a felperest, hogy az intézkedések következtében elszenvedett károkért megfelelően kártalanítsa az alperest.

61. cikk

Biztosítási intézkedés elrendelése

(1) Annak a felperesnek a kérelmére, aki az azzal kapcsolatos állítása alátámasztására, hogy szabadalombitorlás vagy szabadalombitorlás kísérlete áll fenn, elegendő elvárható bizonyítékot mutatott be, a Bíróság már az érdemi eljárás megindítása előtt a felek bármelyikének megtilthatja a Bíróság joghatósága alá tartozó területen található eszközeinek onnan való eltávolítását, vagy eszközeinek elidegenítését, függetlenül attól, hogy azok a joghatósága alá tartozó területen találhatók-e.

(2) A 60. cikk (5)–(9) bekezdése az e cikkben említett intézkedésekre értelemszerűen alkalmazandó.

62. cikk

Ideiglenes és védelmi intézkedések

(1) A Bíróság végzés útján eltiltó határozatokat hozhat a feltételezett szabadalombitorló, illetve olyan közvetítő ellen, akinek a feltételezett bitorló igénybe vette a szolgáltatásait, amely határozatok célja a bitorlás esetleges bekövetkezésének megakadályozása, a feltételezett bitorlás folytatásának ideiglenes, és adott esetben kényszerítő bírság megfizetésének terhe mellett megtiltása, valamint az, hogy a bitorlás folytatását a szabadalom jogosultjának kártalanítására szolgáló biztosíték letétbe helyezéséhez kösse.

(2) A Bíróság saját mérlegelési jogkörén belül felméri a felek érdekeit, és különösen azt kell figyelembe vennie, hogy a feleknek milyen káruk származhat abból, ha elrendelik, illetve ha nem rendelik el az ideiglenes intézkedést.

(3) A Bíróság a szabadalmi jogot feltehetően sértő termékek lefoglalását vagy átadását is elrendelheti, hogy megakadályozza azok kereskedelmi forgalomba hozatalát, illetve forgalmazását. Amennyiben a felperes olyan körülményekről nyújt bizonyítékot, amelyek veszélyeztethetik a kártérítést, a Bíróság óvintézkedésként elrendelheti a feltételezett szabadalombitorló ingó és ingatlan vagyonának lefoglalását, beleértve bankszámláinak vagy egyéb vagyonának zárolását is.

(4) A Bíróság az (1) és (3) bekezdésben említett intézkedések tekintetében kötelezheti a felperest annak a Bíróság számára kielégítő bizonyítékokkal való alátámasztására, hogy minden valószínűség szerint a felperes azonos a szabadalom jogosultjával, valamint hogy a felperes jogai sérülnek, vagy hogy jogsértés közvetlen veszélye áll fenn.

(5) A 60. cikk (5)–(9) bekezdése az e cikkben említett intézkedésekre értelemszerűen alkalmazandó.

63. cikk

Végleges eltiltó határozat

(1) Amennyiben a Bíróság határozatban megállapítja a szabadalombitorlás tényét, a szabadalombitorló ellen a bitorlás folytatását megtiltó bírói rendelkezést hozhat. A Bíróság olyan közvetítő ellen is hozhat ilyen eltiltó határozatot, akinek a szolgáltatásait egy harmadik fél a szabadalmi jog bitorlásához igénybe vette.

(2) Adott esetben az (1) bekezdésben említett bírói rendelkezést be nem tartó félre a bíróságnak fizetendő visszatérő kényszerítő bírság szabható ki.

64. cikk

Bitorlási eljárás során alkalmazott korrekciós intézkedések

(1) A károsultat a bitorlás miatt megillető kártérítés sérelme nélkül a Bíróság a felperes kérelmére mindenféle kártalanítás nélkül elrendelheti, hogy a szabadalmi jogokat sértő termékek, továbbá adott esetben az ezeknek előállításához, illetve gyártásához elsősorban alkalmazott anyagok és eszközök tekintetében megfelelő intézkedésekre kerüljön sor.

(2) Ezek az intézkedések a következők:

- a) a szabadalombitorlás tényének nyilatkozatban való rögzítése;
- b) a termékek visszahívása a kereskedelmi forgalomból;
- c) a szabadalombitorló összetevő eltávolítása a termékből;
- d) a termékek kereskedelmi forgalomból való végleges kivonása; vagy
- e) a termékek és/vagy az érintett anyagok és eszközök megsemmisítése.

(3) A Bíróság elrendeli, hogy az említett intézkedésekkel kapcsolatos költségeket a szabadalombitorlónak kell viselnie, kivéve ha az ettől való eltérést különös indokokkal alá lehet támasztani.

(4) Az e cikk szerinti korrekciós intézkedések iránti kérelem vizsgálata során a Bíróság figyelembe veszi a bitorlás súlyossága és a megállapítandó jogorvoslat közötti arányosság szükségességét, a szabadalombitorlónak az anyagok bitorló jellegének megszüntetésére való hajlandóságát, továbbá a harmadik felek érdekeit is.

65. cikk

A szabadalom érvényességéről szóló határozat

(1) A Bíróság a szabadalom megsemmisítésével kapcsolatos kereset vagy megsemmisítés iránti viszontkereset alapján határoz a szabadalmak érvényességéről.

(2) A Bíróság csak az ESZE 138. cikkének (1) bekezdésében és 139. cikkének (2) bekezdésében említett indokok alapján semmisíthet meg egy szabadalmat részben vagy teljes egészében.

(3) Az ESZE 138. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a megsemmisítés alapjául szolgáló indok a szabadalmat csak részben érinti, a Bíróság a szabadalmat az igénypontok megfelelő módosításával korlátozza, és részben megsemmisíti.

(4) Ha egy szabadalom megsemmisítésre került, akkor úgy kell tekinteni, hogy már a szabadalom érvényességének kezdetekor sem volt meg az ESZE 64. és 67. cikkében meghatározott hatálya.

(5) Amennyiben a Bíróság egy szabadalmat jogerős határozattal részben vagy teljes egészében megsemmisít, a határozatról másolatot küld az Európai Szabadalmi Hivatalnak, európai szabadalom esetében pedig az érintett szerződő tagállamok nemzeti szabadalmi hivatalának is.

66. cikk

A Bíróságnak az Európai Szabadalmi Hivatal határozatai tekintetében meglévő hatásköre

(1) A 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja alapján benyújtott keresetekben a Bíróság gyakorolhat minden olyan jogkört, amellyel az 1257/2012/EU rendelet 9. cikke az Európai Szabadalmi Hivatal felruházta, beleértve az egységes szabadalmi lajstrom helyesbítését is.

(2) A 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja alapján benyújtott keresetek esetében a felek a 69. cikktől eltérve saját maguk viselik költségeiket.

67. cikk

Hatáskör adatközlés elrendelésére

(1) A Bíróság a felperes indokolt és arányos kérelmére és az eljárási szabályzatnak megfelelően a szabadalombitorlót kötelezheti arra, hogy közölje a felperessel az alábbiakat:

- a) a jogsértő termékek vagy eljárások eredete és forgalmazási csatornáit;
- b) az előállított, gyártott, leszállított, átvett, illetve rendelt mennyiség, valamint a jogsértő termékekért fizetett ár; valamint
- c) a jogsértő termékek előállításában vagy forgalmazásában, vagy a jogsértő eljárás alkalmazásában érintett esetleges harmadik személy személyazonossága.

(2) A Bíróság az eljárási szabályzatnak megfelelően elrendelheti továbbá azt is, hogy azok a harmadik személyek:

- a) akiknél kereskedelmi mennyiséget találtak a szabadalmi jogokat sértő termékekből, vagy akik kereskedelmi céllal használtak egy szabadalmi jogokat sértő eljárást;
- b) akiről bebizonyosodott, hogy egyes szabadalmi jogokat sértő tevékenységek során igénybe vehető – kereskedelmi mértékű – szolgáltatásokat nyújtottak; vagy
- c) akik az a) vagy a b) pontban említett személy vallomása alapján részt vettek a szabadalmi jogokat sértő termékek vagy eljárások előállításában, gyártásában vagy forgalmazásában, illetve a szabadalmi jogokat sértő szolgáltatások nyújtásában;

bocsássák a felperes rendelkezésére az (1) bekezdésben említett információkat.

68. cikk

Kártérítés megítélése

(1) A Bíróság a sértett fél kérelmére elrendelheti, hogy amennyiben a bitorló tudta, vagy elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy szabadalombitorlást követ el, fizesse meg a sértett félnek a szabadalombitorlás következtében elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést.

(2) A lehetőségekhez mérten vissza kell állítani azt a helyzetet, amelyben a sértett fél a szabadalombitorlás elkövetése nélkül lett volna. A szabadalombitorlónak nem származhat előnye a jogsértésből. A kártérítés ugyanakkor nem lehet büntető jellegű.

(3) A Bíróság a kártérítés megállapításakor:

a) figyelembe vesz minden megfelelő szempontot, mint például a hátrányos gazdasági következményeket – ideértve a sértett fél által elszenvedett nyereségkiesést –, a szabadalombitorló által szerzett tisztességtelen hasznot, továbbá adott esetben a gazdasági tényezőkhöz kívüli elemeket is, például a sértett fél által a szabadalombitorlás következtében elszenvedett erkölcsi kárt; vagy

b) az a) pontban foglaltak alternatívájaként, megfelelő esetben átalányösszegben határozhatja meg a kártérítés összegét olyan elemek alapján, mint például legalább az az összeg, amely jogdíj vagy egyéb díjak címén esedékes lett volna, ha a szabadalombitorló engedélyt kért volna a szóban forgó szabadalom hasznosítására.

(4) Amennyiben a szabadalombitorló nem tudta, vagy elvárható gondosság mellett sem tudhatta, hogy szabadalombitorlást követ el, a Bíróság a nyereség visszatérítését vagy kártérítés fizetését rendelheti el.

69. cikk

Eljárási költségek

(1) A pernyertes félnél felmerült, indokolt és arányos jogi és egyéb költségeket az eljárási szabályzatban megállapított felső határig főszabályként a pervesztes fél viseli, kivéve ha az ettől való eltérés méltányossági okokból indokolt.

(2) Amennyiben az egyik fél csak részben nyeri meg a pert, vagy pedig kivételes esetben a Bíróság elrendelheti a költségeknek a két fél közti méltányos megosztását, vagy hogy mindkét fél viselje a saját költségét.

(3) A bíróságnak vagy egyéb félnek okozott felesleges költségeket a költségokozó fél viseli.

(4) Az alperes kérelmére a Bíróság kötelezheti a felperest, hogy nyújtson megfelelő biztosítékot az alperes által viselendő olyan jogi és egyéb költségek tekintetében, amelyek a felperesre hárulhatnak, különösen a 59–62. cikkben említett esetekben.

70. cikk

Eljárási illeték

(1) A Bíróság előtti eljárásban részt vevő felek eljárási illetéket fizetnek.

(2) Az eljárási illetéket az eljárási szabályzat eltérő rendelkezése hiányában előre meg kell fizetni. A kiszabott eljárási illetéket be nem fizető fél kizárható az eljárásban való további részvételből.

71. cikk

Költségkedvezmény

(1) Az az eljárásban természetes személyként részt vevő fél, akinek nem áll módjában a költségek egészének vagy egy részének viselése, költségkedvezményért folyamodhat. A költségkedvezmény megítélésének feltételeit az eljárási szabályzat állapítja meg.

(2) A Bíróság az eljárási szabályzat alapján határoz – a teljes vagy a részleges költségmentesség megadásáról, vagy a kérelem elutasításáról.

(3) A Bíróság javaslata alapján az igazgatási bizottság határozza meg a költségkedvezmény mértékét és annak költségei fedezésére vonatkozó szabályokat.

72. cikk

Elévülési határidő

A 24. cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül, az anyagi kártérítés iránti kereseteket legkésőbb attól az időponttól számított öt éven belül lehet benyújtani, hogy a felperes tudomást szerzett, vagy elvárható gondosság mellett tudomást szerezhetett a keresetet megalapozó legutolsó tényállásról.

V. FEJEZET

Fellebbezés

73. cikk

Fellebbezés

(1) Az Elsőfokú Bíróság határozata ellen a – részben vagy egészben – pervesztes fél a határozatról szóló értesítés keltétől számított két hónapon belül fellebbezést nyújthat be a Fellebbviteli Bírósághoz.

(2) Az Elsőfokú Bíróság végzése ellen a – részben vagy egészben – pervesztes fél fellebbezéssel fordulhat a Fellebbviteli Bírósághoz:

a) a 49. cikk (5) bekezdésében, az 59–62., illetve 67. cikkben említett bírósági végzések ellen a végzésről szóló értesítés felperesnek való kiküldésétől számított 15 naptári napon belül;

b) az a) pontban említett végzéseken kívüli egyéb végzések ellen:

i. a határozat elleni fellebbezéssel együtt, vagy

ii. ha a Bíróság engedélyezi a fellebbezést, akkor a Bíróság ilyen értelmű határozatáról szóló értesítéstől számított 15 napon belül.

(3) Az Elsőfokú Bíróság határozata vagy végzése elleni fellebbezés jogi és ténybeli elemeken alapulhat.

(4) Új tények és új bizonyítékok csak az eljárási szabályzattal összhangban nyújthatók be és kizárólag akkor, ha az Elsőfokú Bíróság előtt lefolytatott eljárásban az érintett fél ésszerűen nem tudta volna benyújtani azokat.

74. cikk

A fellebbezés hatálya

(1) A fellebbezés nem bír halasztó hatállyal, kivéve ha a Fellebbviteli Bíróság az egyik fél indokolt kérelmére ettől eltérően határoz. Az eljárási szabályzat garantálja, hogy az említett határozat meghozatalára haladéktalanul sor kerüljön.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a szabadalmak megsemmisítésével kapcsolatos keresetek és viszontkeresetek, valamint a 32. cikk (1) bekezdésének i) pontja alapján indított keresetek tárgyában hozott határozatok elleni fellebbezés minden esetben halasztó hatállyal bír.

(3) A 49. cikk (5) bekezdésében, az 59.–62., illetve 67. cikkben említett bírósági végzések elleni fellebbezés nem akadályozza az alapeljárás folytatását. Az Elsőfokú Bíróság azonban mindaddig nem hozhat határozatot az alapeljárásban, míg a fellebbezéssel támadott bírósági végzés tárgyában a Fellebbviteli Bíróság határozatot nem hoz.

75. cikk

A fellebbezés tárgyában hozott határozat és az ügy visszautalása

(1) Amennyiben a Fellebbviteli Bíróság megalapozottnak talál egy, a 73. cikk értelmében benyújtott fellebbezést, hatályon kívül helyezi az Elsőfokú Bíróság határozatát, és jogerős határozatot hoz. A Fellebbviteli Bíróság kivételes esetben – az eljárási szabályzattal összhangban – határozathozatalra visszautalhatja az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.

(2) Amennyiben egy ügyet a Fellebbviteli Bíróság az (1) bekezdésnek megfelelően visszautal az Elsőfokú Bíróság elé, ez utóbbit jogkérdésekben köti a Fellebbviteli Bíróság határozata.

VI. FEJEZET

Határozatok

76. cikk

A határozatok alapja és a meghallgatáshoz való jog

- (1) A Bíróság a felek által beadott kérelmek alapján hoz határozatot, és nem lépheti túl a keresetben foglalt mértéket.
- (2) Érdemi határozat kizárólag a felek által benyújtott, vagy a Bíróság végzése alapján az eljárásba bevont olyan indokok, tények és bizonyítékok alapján hozható, amelyekkel kapcsolatban a felek észrevételeket tehettek.
- (3) A Bíróság önállóan, függetlenül értékeli a bizonyítékokat.

77. cikk

Alaki követelmények

- (1) A Bíróság az eljárási szabályzatnak megfelelően indoklással látja el és írásba foglalja határozatait és végzéseit.
- (2) A Bíróság az eljárás nyelvén hozza meg határozatait és végzéseit.

78. cikk

A Bíróság határozatai és különvélemények

- (1) Az alapokmányban megfelelően a bírósági határozatokat és végzéseket a tanács többségi szavazással hozza. Egyenlő szavazatszám esetén az elnöklő bíró szavazata dönt.
- (2) Kivételes körülmények esetén a tanács bármely bírása a Bíróság határozatától eltérő különvéleményt fogalmazhat meg.

79. cikk

Egyezség

A felek az eljárás során bármikor lezárhatják az ügyüket egyezséggel, amit a Bíróság határozatával megerősít. A szabadalmak megsemmisítésére vagy korlátozására azonban egyezség útján nem kerülhet sor.

80. cikk

A határozatok közzététele

A Bíróság a felperes kérelme alapján és a szabadalombitorló költségére megfelelő intézkedéseket rendelhet el a határozatra vonatkozó információ terjesztésére, ideértve a határozat kifüggesztését és a nyilvános médiában – annak teljes terjedelmében vagy részletében – való megjelentetését.

81. cikk

Perújítás

- (1) A Fellebbviteli Bíróság kivételesen a Bíróság jogerős határozatát követően is helyt adhat a perújítási kérelemnek a következő esetekben:
- a) olyan – a perújítást kérelmező fél által fellelt – döntő jelentőségű tény esetén, amely a határozathozatalkor a perújítást kérelmező fél előtt ismeretlen volt; a kérelemnek kizárólag olyan cselekmény alapján lehet helyt adni, amelyet egy nemzeti Bíróság jogerős határozatban bűncselekménynek minősített; vagy
- b) alapvető eljárási hiba esetében, különösen akkor, ha azon alperes számára, aki nem jelent meg a Bíróság előtt, nem kézbesítették az eljárás megindításáról szóló, vagy azzal egyenértékű okiratot kellő időben és olyan módon, hogy gondoskodni tudott volna a védelméről.

(2) Perújítási kérelem a határozat keltétől számított 10 éven belül, de legkésőbb az új tény vagy az eljárási hiba felmerülésének időpontjától számított két hónapon belül nyújtható be. A perújítási kérelem nem bír halasztó hatállyal, kivéve ha a Fellebbviteli Bíróság ettől eltérően határoz.

(3) Ha a perújítási kérelmet a Fellebbviteli Bíróság megalapozottnak találja, a felülvizsgálat tárgyát képező határozatot – részben vagy egészében – megsemmisíti, és új tárgyalás és új határozat meghozatala céljából újraindítja az eljárást, az eljárási szabállyal összhangban.

(4) A felülvizsgálat alatt lévő határozat tárgyát képező szabadalmat hasznosító, jóhiszeműen eljáró személyeknek engedélyezni kell a szabadalom tárgyát képező találmány hasznosításának folytatását.

82. cikk

A határozatok és a végzések végrehajtása

- (1) A Bíróság határozatai és végzései bármelyik szerződő tagállamban végrehajthatóak. A Bíróság a határozat végrehajtását elrendelő végzést mellékel a határozathoz.
- (2) A határozatok végrehajtása adott esetben az esetlegesen elszenvedett károk miatti kártérítés szavatolására biztosíték letétbe helyezéséhez vagy ezzel egyenértékű más biztosíték nyújtásához köthető, különösen ideiglenes intézkedés esetén.

(3) Az e megállapodásban és az alapokmányban foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a végrehajtási eljárásra a végrehajtás helye szerinti szerződő tagállam joga az irányadó. A Bíróság határozatait a végrehajtás helye szerinti szerződő tagállam területén hozott határozat végrehajtási feltételeivel azonos feltételekkel kell végrehajtani.

(4) Amennyiben valamelyik fél nem tesz eleget a bírósági végzésnek, a bíróságnak fizetendő kényszerítő bírsággal sújtható. Az egyénre kiszabott bírság arányos a végrehajtandó végzés jelentőségével, és nem érinti az adott fél azon jogát, hogy kártérítési igényel éljen, vagy biztosítékot követeljen.

IV. RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

83. cikk

Átmeneti rendszer

(1) Az e megállapodás hatálybalépését követő hétéves átmeneti időszak alatt a nemzeti bíróságok vagy más illetékes nemzeti hatóságok előtt még indítható kereset az európai szabadalmak bitorlásával vagy megsemmisítésével vagy európai szabadalmi oltalom alatt álló termékre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány bitorlásával vagy érvénytelenségének megállapításával kapcsolatban.

(2) Az átmeneti időszak végén a nemzeti bíróságok előtt még folyamatban lévő kereseteket nem érinti az átmeneti időszak lejáta.

(3) Ha a Bíróságon még nem indítottak keresetet, az olyan európai szabadalom jogosultjai vagy bejelentői, amelyet az (1) bekezdés, valamint adott esetben az (5) bekezdés szerinti átmeneti időszak lejáta előtt adtak meg vagy jelentettek be, továbbá az európai szabadalmi oltalom alatt álló termékre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány tulajdonosai dönthetnek úgy, hogy nem terjed ki rájuk a bíróság kizárólagos hatásköre. E célból legkésőbb egy hónappal az átmeneti időszak lejártát megelőzően értesíteniük kell a Hivatalt ezen eltérés igénybeviteléről. Az eltérés a nyilvántartásban való rögzítés időpontjában lép hatályba.

(4) Ha még egyetlen nemzeti bíróságon sem indítottak keresetet, az európai szabadalom olyan jogosultjainak vagy bejelentőinek, vagy az európai szabadalmi oltalom alatt álló termékre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány olyan tulajdonosainak, akik igénybe vették a (3) bekezdés szerinti eltérést, bármikor lehetőségük van az eltérés visszavonására. Ilyen esetben értesíteniük kell a Hivatalt. Az eltérés visszavonása a nyilvántartásban való rögzítés időpontjában lép hatályba.

(5) E megállapodás hatálybalépését követően öt évvel az igazgatási bizottság széles körű konzultációt folytat a szabadalmi

rendszer felhasználóival, továbbá felmérést készít arról, hogy hány olyan európai szabadalom, illetve európai szabadalmi oltalom alatt álló termékre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány van, amelynek vonatkozásában az (1) bekezdésnek megfelelően nemzeti bíróságokhoz szabadalombitorlási vagy megsemmisítés vagy érvénytelenség megállapítása iránti keresetet nyújtottak be, valamint igyekeznek feltárni ennek okait és következményeit. Az említett konzultáció és a Bíróság véleménye alapján az igazgatási bizottság dönthet úgy, hogy további legfeljebb hét évvel meghosszabbítja az átmeneti időszakot.

V. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

84. cikk

Aláírás, megerősítés és csatlakozás

(1) Ez a megállapodás 2013. február 19-től kezdődően minden tagállam előtt nyitva áll aláírásra.

(2) Ezt a megállapodást az egyes tagállamok alkotmányos követelményeikkel összhangban meg kell erősíteniük. A megerősítő okmányokat az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságánál (a továbbiakban: a letéteményes) kell letétbe helyezni.

(3) Valamennyi e megállapodást aláíró tagállam a megerősítő okiratnak az 1257/2012/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerinti letétbe helyezésének időpontjában értesíti az Európai Bizottságot a megállapodás megerősítéséről.

(4) Ehhez a megállapodáshoz bármelyik tagállam csatlakozhat. A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

85. cikk

A letéteményes feladatai

(1) A letéteményes hitelesített másolatokat készít erről a megállapodásról, és továbbítja azokat valamennyi aláíró vagy csatlakozó tagállam kormányának.

(2) A letéteményes értesíti az aláíró vagy csatlakozó tagállamok kormányait az alábbiakról:

- a) minden aláírásról;
- b) minden megerősítő vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;
- c) e megállapodás hatálybalépésének időpontjáról.

(3) A letéteményes ezt a megállapodást az Egyesült Nemzetek Szervezetének Titkárságánál nyilvántartásba veteti.

86. cikk

A megállapodás időtartama

Ez a megállapodás határozatlan időtartamra jön létre.

87. cikk

Felülvizsgálat

(1) Vagy hét évvel a megállapodás hatálybalépését követően, vagy amikor a Bíróság szabadalombitorlási ügyben hozott ítéleteinek száma elérte a kétezret – a kettő közül abban az időpontban, amelyik később következik be –, valamint szükség esetén ezt követően rendszeres időközönként, az igazgatási bizottság széles körű konzultációt folytat a szabadalmi rendszer felhasználóival a Bíróság működésével, hatékonyságával és költséghatékonyságával kapcsolatos kérdésekről, valamint arról, hogy a szabadalmi rendszer felhasználói mennyire tartják megbízhatónak a Bíróság határozatainak minőségét. Az említett konzultáció és a Bíróság véleménye alapján az igazgatási bizottság dönthet úgy, hogy a Bíróság működésének javítása érdekében felülvizsgálja ezt a megállapodást.

(2) Az igazgatási bizottság a szabadalmakra vonatkozó valamely nemzetközi szerződéshez vagy az uniós joghoz való hozzáigazítás érdekében módosíthatja ezt a megállapodást.

(3) Az igazgatási bizottságnak az (1) és a (2) bekezdés alapján meghozott döntései nem léphetnek hatályba, ha egy szerződő tagállam az említett döntés meghozatalának időpontjától számított tizenkét hónapon belül a vonatkozó belső döntéshozatali eljárásai alapján kijelenti, hogy magára nézve nem kívánja kötelezőnek tekinteni a szóban forgó döntést. Ebben az esetben össze kell hívni a szerződő tagállamok felülvizsgálati konferenciáját.

88. cikk

A megállapodás nyelvei

(1) Ez a megállapodás egy-egy eredeti példányban angol, francia és német nyelven készült, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(2) E megállapodásnak a szerződő tagállamok (1) bekezdésben említett nyelvektől eltérő hivatalos nyelvein elkészített szövegét hivatalos szövegnek kell tekinteni, amennyiben azt az igazgatási bizottság jóváhagyta. A különböző nyelvű szövegek eltérése esetén, az (1) bekezdésben említett változatok az irányadóak.

89. cikk

Hatálybalépés

(1) E megállapodás hatálybalépésére – a legkésőbbi időpontot véve figyelembe –, vagy 2014. január 1-jén kerül sor, vagy a tizenharmadik – azt a három tagállamot is beleértve, amelyben a megállapodás aláírásának évét megelőző évben a legtöbb európai szabadalom volt hatályban – megerősítő vagy csatlakozási okiratnak a 84. cikkel összhangban történő letétbe helyezésétől számított negyedik hónap első napján, vagy pedig az 1215/2012/EU rendelet azon módosításainak hatálybalépésétől számított negyedik hónap első napján, amelyek a rendelet e megállapodással való viszonyát rendezik.

(2) Az e megállapodás hatálybalépése után történt megerősítés vagy csatlakozás a megerősítési vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított negyedik hónap első napján lép hatályba.

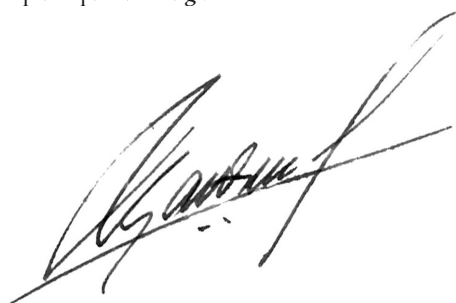
Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezt a megállapodást,

Kelt Brüsszelben, 2013. február 19-én angol, francia és német nyelven – amely szövegek közül mindhárom egyaránt hiteles –, egy-egy példányban, amelyet az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának irattárában letétbe kell helyezni.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien
For the Kingdom of Belgium

За Република България
Für die Republik Bulgarien
For the Republic of Bulgaria
Pour la République de Bulgarie

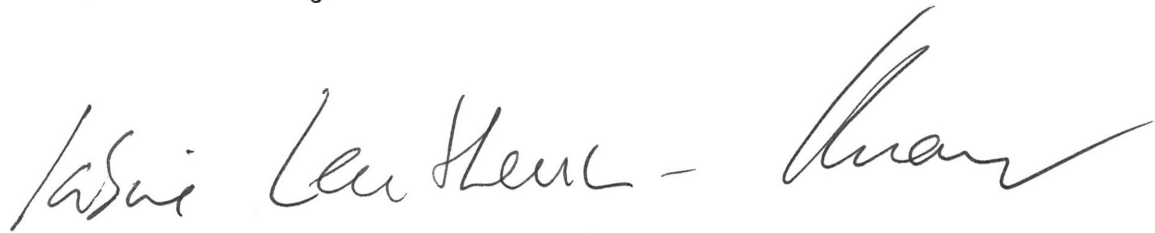
Za Českou republiku
Für die Tschechische Republik
For the Czech Republic
Pour la République tchèque

For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume du Danemark

Für die Bundesrepublik Deutschland
For the Federal Republic of Germany
Pour la République fédérale d'Allemagne

Eesti Vabariigi nimel
Für die Republik Estland
For the Republic of Estonia
Pour la République d'Estonie

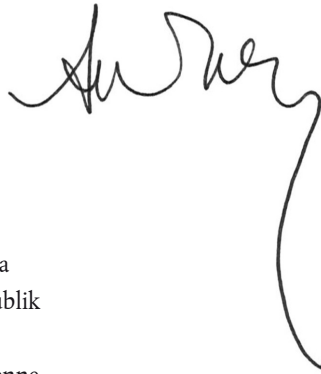
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland
Für Irland
Pour l'Irlande

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Für die Hellenische Republik
For the Hellenic Republic
Pour la République hellénique

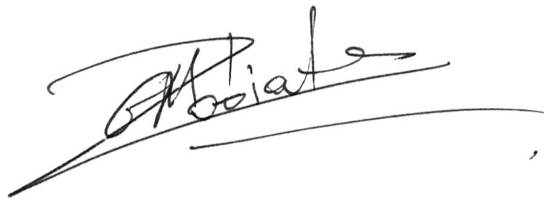
Pour la République française
Für die Französische Republik
For the French Republic

Per la Repubblica italiana
Für die Italienische Republik
For the Italian Republic
Pour la République italienne

Για την Κυπριακή Δημοκρατία
Für die Republik Zypern
For the Republic of Cyprus
Pour la République de Chypre

Latvijas Republikas vārdā –
Für die Republik Lettland
For the Republic of Latvia
Pour la République de Lettonie

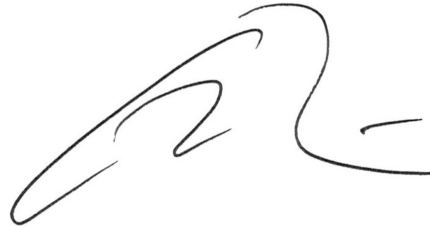
Lietuvos Respublikos vardu
Für die Republik Litauen
For the Republic of Lithuania
Pour la République de Lituanie

Pour le Grand-Duché de Luxembourg
Für das Grossherzogtum Luxemburg
For the Grand Duchy of Luxembourg

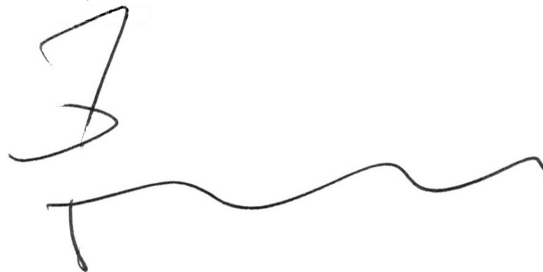
Magyarország részéről
Für Ungarn
For Hungary
Pour la Hongrie

Għal Malta
Für Malta
For Malta
Pour Malte

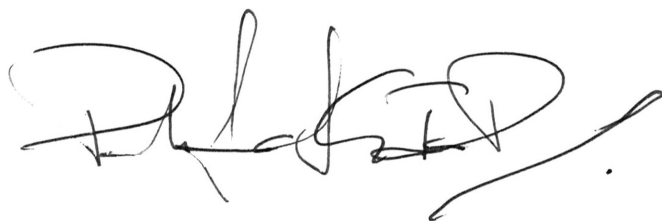
Voor het Koninkrijk der Nederlanden
Für das Königreich der Niederlande
For the Kingdom of the Netherlands
Pour le Royaume des Pays-Bas

Für die Republik Österreich
For the Republic of Austria
Pour la République d'Autriche

Pela República Portuguesa
Für die Portugiesische Republik
For the Portuguese Republic
Pour la République portugaise

Pentru România
Für Rumänien
For Romania
Pour la Roumanie

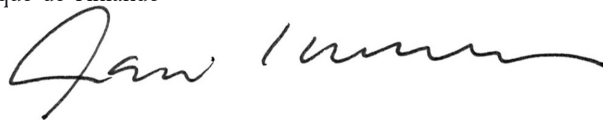
Za Republiko Slovenijo
Für die Republik Slowenien
For the Republic of Slovenia
Pour la République de Slovénie

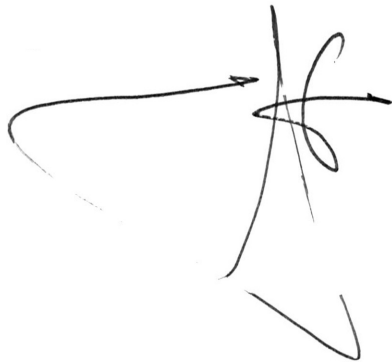
Za Slovenskú republiku
Für die Slowakische Republik
For the Slovak Republic
Pour la République slovaque

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'J' followed by a long, sweeping horizontal stroke that ends in a small upward tick.

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland
Für die Republik Finnland
For the Republic of Finland
Pour la République de Finlande

A handwritten signature in black ink, starting with a large, stylized 'J' followed by several horizontal, wavy lines.

För Konungariket Sverige
Für das Königreich Schweden
For the Kingdom of Sweden
Pour le Royaume de Suède

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized initial 'S' with a long horizontal stroke extending to the left, and a vertical stroke that loops back to the right.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Für das Vereinigte Königreich-Grossbritannien und Nordirland
Pour le Royaume-Uni-de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

A handwritten signature in black ink, starting with a large, stylized 'J' followed by several horizontal, wavy lines.

I. MELLÉKLET

AZ EGYSÉGES SZABADALMI BÍRÓSÁG ALAPOKMÁNYA

1. cikk

Az alapokmány hatálya

Ez az alapokmány intézményi és pénzügyi szabályokat állapít meg a megállapodás 1. cikkével létrehozott Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozóan.

I. FEJEZET

BÍRÁK

2. cikk

A bírói kinevezés feltételei

(1) Bármely olyan személy, aki valamely szerződő tagállam állampolgára, továbbá teljesíti a megállapodás 15. cikkében és az ezen alapokmányban meghatározott feltételeket, kinevezhető bírának.

(2) A bírának jó nyelvtudással kell rendelkezniük az Európai Szabadalmi Hivatal legalább egy hivatalos nyelvén.

(3) A szabadalmi peres eljárások terén szükséges tapasztalat, amelyet a megállapodás 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a kinevezéshez igazolni kell, az ezen alapokmány 11. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerinti képzéssel megszerezhető.

3. cikk

A bírák kinevezése

(1) A bírákat a megállapodás 16. cikkében meghatározott eljárás keretében kell kinevezni.

(2) A megüresedett tisztségeket a 2. cikkben meghatározott vonatkozó kinevezési feltételeket feltüntetve nyilvánosan meg kell hirdetni. A tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a pályázók megfelelnek-e a Bíróság bírói tisztségének betöltéséhez szükséges követelményeknek. A véleményben fel kell sorolni a legalkalmasabb pályázókat. A listán legalább kétszer annyi pályázónak kell szerepelnie, mint amennyi a betöltendő helyek száma. A tanácsadó bizottság szükség esetén javasolhatja, hogy a kinevezésre vonatkozó döntést megelőzően a bírói tisztségre pályázó személy vegyen részt a 11. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti, a szabadalmi peres eljárásokkal kapcsolatos képzésben.

(3) A bírák kinevezésekor az igazgatási bizottság gondoskodik arról, hogy a Bíróság a legmagasabb szintű jogi és műszaki-tudományos szakértelemmel rendelkezzen, valamint, hogy a Bíróság összetétele abból a szempontból is kiegyensúlyozott legyen, hogy a szerződő tagállamok állampolgárainak a lehető legszélesebb földrajzi képviseletét biztosítsa.

(4) Az igazgatási bizottság a Bíróság megfelelő működéséhez szükséges számú bírát nevez ki. Az igazgatási bizottság kezdetben annyi bírát nevez ki, amennyi az Elsőfokú Bíróság minden egyes divíziója legalább egy tanácsának és a Fellebbviteli Bíróság legalább két tanácsának felállításához szükséges.

(5) A teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatott jogi képezésű bírák, valamint a teljes munkaidőben foglalkoztatott műszaki-tudományos képezésű bírák kinevezéséről szóló igazgatási bizottsági határozat meghatározza, hogy az egyes bírákat melyik szintű bíróságra és/vagy az Elsőfokú Bíróság mely divíziójába, továbbá hogy a műszaki-tudományos képezésű bírákat mely műszaki-tudományos szakterületre vagy szakterületekre nevezik ki.

(6) A Bíróság bírái közé meghatározott területen szerzett képezésük és tapasztalatuk alapján részmunkaidőben foglalkoztatott, műszaki-tudományos képezésű bírakat is ki kell nevezni, és fel kell őket venni a bírói névjegyzékbe. E bírák kinevezése biztosítja, hogy a Bíróság valamennyi műszaki-tudományos területen rendelkezzen szakértővel.

4. cikk

A bírák hivatali ideje

- (1) A bírákat a kinevezési okmányban meghatározott időponttól kezdődő hatéves időtartamra kell kinevezni. A bírák megbízatása megújítható.
- (2) Amennyiben az okmány nem rendelkezik az időpontról, a hivatali idő a kinevezési okmány keltétől kezdődik.

5. cikk

A tanácsadó bizottság tagjainak kinevezése

- (1) Valamennyi szerződő tagállam javaslatot tesz egy olyan tanácsadó bizottsági tagra, aki megfelel a megállapodás 14. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
- (2) A tanácsadó bizottság tagjait az igazgatási bizottság nevezi ki, közös megegyezéssel.

6. cikk

Eskü

Hivatalba lépésük előtt a bírák nyilvános ülésen esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzik a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

7. cikk

Pártatlanság

- (1) Közvetlenül az eskütételt követően a bírák aláírnak egy nyilatkozatot, amelyben ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejártá után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.
- (2) A bírák nem vehetnek részt olyan ügygel kapcsolatos eljárásban,
- a) amelyben tanácsadóként részt vettek;
 - b) amelyben félként vagy valamelyik fél érdekében részt vettek;
 - c) amelyben Bíróság, Fellebbviteli Bíróság, választottbíró, közvetítő tanács, vizsgálóbizottság tagjaként, vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk;
 - d) amelyhez, illetve amelyben valamelyik félhez személyes vagy anyagi érdekük fűződik; vagy
 - e) amelynek esetében családi kötelékek fűzik őket az egyik félhez vagy a felek valamely képviselőjéhez.
- (3) Ha egy bíró valamilyen különleges ok folytán úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélethozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja a Fellebbviteli Bíróság elnökét vagy az Elsőfokú Bíróság bíráinak esetében az Elsőfokú Bíróság elnökét. Ha valamilyen különleges ok folytán a Fellebbviteli Bíróság elnöke – vagy az Elsőfokú Bíróság bíráinak esetében az Elsőfokú Bíróság elnöke – úgy ítéli meg, hogy valamely bíró egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, ezt a Fellebbviteli Bíróság elnöke, illetve az Elsőfokú Bíróság elnöke írásban indokolja, és értesíti arról az érintett bírót.

(4) Az ügyben részt vevő bármely fél kifogást emelhet az eljárásban részt vevő bármely bíró ellen a (2) bekezdésben felsorolt okok alapján, vagy elfogultság alapos gyanúja esetén.

(5) Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő bármely nehézség esetén az elnöki tanács dönt, az eljárási szabályzatnak megfelelően. Az érintett bírát meghallgatják, a határozat meghozatalában azonban nem vehet részt.

8. cikk

A bírák mentelmi joga

(1) A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejártá után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában.

(2) Az elnöki tanács a mentelmi jogot felfüggesztheti.

(3) Ha a bíró mentelmi jogát felfüggesztették és ellene büntetőeljárás indult, az ügyet valamennyi szerződő tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

(4) Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet alkalmazni kell a Bíróság bíráira; ez a rendelkezés a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozóan az ezen alapokmányban meghatározott rendelkezéseket nem érinti.

9. cikk

A megbízás vége

(1) A bírói megbízás – a 4. cikk szerinti hivatali idő lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve – lemondással szűnik meg.

(2) Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Fellebbviteli Bíróság elnökéhez címzi, vagy – az Elsőfokú Bíróság bírása esetében – az Elsőfokú Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbbítsa az igazgatási bizottság elnökének.

(3) A 10. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

(4) A megüresedett bírói tisztséget egy új bírónak az előd hivatali ideje fennmaradó részére történő kinevezésével kell betölteni.

10. cikk

Hivatalból való elmozdítás

(1) A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha az elnöki tanács úgy határoz, hogy a bíró már nem felel meg az előírt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az érintett bírát meghallgatják, a határozat meghozatalában azonban nem vehet részt.

(2) A határozatról a Bíróság hivatalvezetője értesíti az igazgatási bizottság elnökét.

(3) A bírót hivatalából elmozdító határozat esetén a tisztség az értesítéssel üresedik meg.

11. cikk

Képzés

(1) A megállapodás 19. cikke alapján létrehozott képzési rendszer keretében gondoskodni kell a bírák megfelelő és rendszeres képzéséről. Az elnöki tanács elfogadja a képzési szabályzatot, amely biztosítja a képzési rendszer megvalósítását és egységességét.

(2) A képzési rendszer a szakmai tapasztalatok cseréjének keretében és vitafórumul szolgál, különösen az alábbiak révén:

- a) tanfolyamok, konferenciák, szemináriumok, munkaértekezletek és szimpóziumok szervezése;
- b) együttműködés nemzetközi szervezetekkel és oktatási intézményekkel a szellemi tulajdon terén; valamint
- c) további szakmai képzés előmozdítása és támogatása.

(3) Éves munkaprogramot és képzési iránymutatást kell kidolgozni, amely minden bíró számára éves képzési tervet állapít meg; ez a terv a képzési szabályzattal összhangban meghatározza a bíró főbb képzési igényeit.

(4) A képzési rendszer továbbá:

- a) megfelelő képzést biztosít a bírói tisztségre pályázó személyek és az Bíróság újonnan kinevezett bírái számára;
- b) támogatja a képviselők, a szabadalmi ügyvivők és a Bíróság közötti együttműködés előmozdítására irányuló projekteket.

12. cikk

Javadalmazás

Az igazgatási bizottság meghatározza a Fellebbviteli Bíróság elnöke, az Elsőfokú Bíróság elnöke, a bírák, a hivatalvezető, a hivatalvezető helyettese és a személyzet javadalmazását.

II. FEJEZET

SZERVEZETI RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Közös rendelkezések

13. cikk

A Fellebbviteli Bíróság elnöke

(1) A Fellebbviteli Bíróság elnökét a Fellebbviteli Bíróság bírái maguk közül választják meg három évre. A Fellebbviteli Bíróság elnöke két alkalommal újraválasztható.

(2) A Fellebbviteli Bíróság elnökének megválasztása titkos szavazással történik. Azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki megkapta a szavazatok abszolút többségét. Ha egy bíró sem szerez abszolút többséget, második szavazást kell tartani, és azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki a legtöbb szavazatot kapta.

(3) A Fellebbviteli Bíróság elnöke irányítja a Fellebbviteli Bíróság bíraskodási tevékenységét és igazgatását, és elnököl a Fellebbviteli Bíróság teljes ülésein.

(4) Amennyiben a Fellebbviteli Bíróság elnökének tisztsége a hivatali idejének lejárta előtt megüresedik, az utódját a hivatali idő fennmaradó részére meg kell választani.

14. cikk

Az Elsőfokú Bíróság elnöke

(1) Az Elsőfokú Bíróság elnökét az Elsőfokú Bíróság teljes munkaidőben foglalkoztatott bírái maguk közül választják meg három évre. Az Elsőfokú Bíróság elnöke két alkalommal újraválasztható.

- (2) Az Elsőfokú Bíróság első elnökének a központi divízió székhelye szerinti szerződő tagállam állampolgárának kell lennie.
- (3) Az Elsőfokú Bíróság elnöke irányítja az Elsőfokú Bíróság bíraskodási tevékenységét és igazgatását.
- (4) A 13. cikk (2) és (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az Elsőfokú Bíróság elnökére.

15. cikk

Elnöki tanács

- (1) Az elnöki tanács tagja a Fellebbviteli Bíróság elnöke – aki egyúttal az elnöki tanácsot is elnöklí –, az Elsőfokú Bíróság elnöke, a Fellebbviteli Bíróság bírái által maguk közül megválasztott két bíró, az Elsőfokú Bíróság bírái által maguk közül megválasztott három, teljes munkaidőben foglalkoztatott bíró, valamint a hivatalvezető, aki nem rendelkezik szavazati joggal.
- (2) Az elnöki tanács ezen alapokmánnyal összhangban látja el feladatait. Meghatározott feladatokat – saját felelőssége sérelme nélkül – valamely tagjára ruházhat.
- (3) Az elnöki tanács felel a Bíróság igazgatásáért, és mindenekelőtt
- a) javaslatokat dolgoz ki a Bíróság eljárási szabályzatának a megállapodás 41. cikkével összhangban történő módosítására és pénzügyi szabályzatára vonatkozóan;
 - b) elkészíti a Bíróság éves költségvetését, éves beszámolóját és éves jelentését, és azokat benyújtja a költségvetési bizottságnak;
 - c) meghatározza a bírák képzésére vonatkozó iránymutatásokat, és felügyeli azok megvalósítását;
 - d) határoz a hivatalvezető és helyettese kinevezéséről és felmentéséről;
 - e) megállapítja a Hivatalra, valamint annak kirendeltségeire vonatkozó szabályokat;
 - f) a megállapodás 83. cikkének (5) bekezdésével összhangban véleményt ad.
- (4) Az elnöki tanács a 7., 8., 10 és 22. cikkben említett határozatait a hivatalvezető részvétele nélkül hozza meg.
- (5) Az elnöki tanács határozatai csak akkor hozhat érvényesek, ha valamennyi tag jelen van, vagy megfelelően képviselteti magát. Az elnöki tanács egyszerű többséggel határoz.

16. cikk

Személyzet

- (1) A Bíróság tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak feladata a Fellebbviteli Bíróság elnökének, az Elsőfokú Bíróság elnökének, a bírácoknak és a hivatalvezetőjének segítése. Ezek a személyek a Fellebbviteli Bíróság elnökének és az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt a hivatalvezetőjének irányítása alá tartoznak.
- (2) Az igazgatási bizottság elfogadja a Bíróság tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak személyzeti szabályzatát.

17. cikk

Ítélezési szünet

- (1) Az elnöki tanáccsal folytatott egyeztetést követően a Fellebbviteli Bíróság elnöke megállapítja az ítélezési szünet hosszát és a munkaszüneti napokra vonatkozó szabályokat.

(2) Az ítélkezési szünet időtartama során a Fellebbviteli Bíróság elnökének és az Elsőfokú Bíróság elnökének feladatkörét az érintett elnök ez irányú felkérésére bármelyik bíró elláthatja. Sürgős esetben a Fellebbviteli Bíróság elnöke összehívhatja a bírákat.

(3) A Fellebbviteli Bíróság elnöke és az Elsőfokú Bíróság elnöke megfelelő körülmények között szabadságot engedélyezhet a Fellebbviteli Bíróság, illetve az Elsőfokú Bíróság bíráinak.

2. SZAKASZ

Az elsőfokú bíróság

18. cikk

Helyi vagy regionális divízió felállítása és megszüntetése

(1) Egy vagy több szerződő tagállam helyi, vagy regionális divízió felállítására vonatkozó kérelmét az igazgatási bizottság elnökének kell címezni. A kérelemben meg kell jelölni a helyi, vagy regionális divízió székhelyét.

(2) Az igazgatási bizottsági helyi vagy regionális divízió felállításáról szóló határozata tartalmazza az érintett divízió bíráinak számát, és a határozat nyilvános.

(3) Az igazgatási bizottság azon szerződő tagállam kérésére, amelynek területén a divízió működik vagy a regionális divízióban részt vevő szerződő tagállamok kérésére határozatot hoz a helyi vagy regionális divízió megszüntetéséről. A helyi vagy regionális divízió megszüntetéséről szóló határozat meghatározza azt az időpontot, amelyet követően nem nyújtható be újabb ügy a divízióhoz, továbbá a divízió megszűnésének napját.

(4) A helyi vagy regionális divízió megszűnésének napjától kezdődően az adott helyi vagy regionális divízióhoz tartozó bírák a központi divízióhoz tartoznak, a helyi vagy regionális divízió előtt még folyamatban lévő ügyek pedig a Hivatal kirendeltségével és a teljes dokumentációval együtt átkerülnek a központi divízióhoz.

19. cikk

A tanácsok

(1) A bírák kijelölésére és a divízióon belül az ügyek tanácsok közötti elosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. A tanács egyik bíróját az eljárási szabályzattal összhangban ki kell nevezni elnöklő bírónak.

(2) A tanácsok meghatározott feladatokat – az eljárási szabályzattal összhangban – egy vagy több bírójukra ruházhatnak.

(3) Az eljárási szabályzattal összhangban minden divízióonál állandó bíró jelölhető ki a sürgős ügyek tárgyalására.

(4) Azokban az esetekben, amikor a megállapodás 8. cikkének (7) bekezdésével összhangban egyesbíró, vagy e cikk (3) bekezdésével összhangban állandó bíró hoz ítéletet az ügyben, a tanács valamennyi feladatát ő látja el.

(5) A tanács egy bírója – az eljárási szabályzattal összhangban – előadóként jár el.

20. cikk

A bírói névjegyzék

(1) A hivatalvezető jegyzéket állít össze a bírói névjegyzékben szereplő bírókról. A jegyzékben minden egyes bíróra vonatkozóan fel kell tüntetni legalább a nyelvtudását, műszaki-tudományos szakterületét és tapasztalatait, valamint a korábban általa vitt ügyeket.

(2) A bírói névjegyzékben szereplő bírók kijelölésére vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság elnökéhez intézett kérelemben fel kell tüntetni különösen az ügy tárgyát, azt, hogy a tanács bírái az Európai Szabadalmi Hivatal mely hivatalos nyelvét használják, az eljárás nyelvét és az adott műszaki-tudományos szakterületet.

3. SZAKASZ

A fellebbviteli bíróság

21. cikk

Tanácsok

(1) A bírák kijelölésére és az ügyek panelek közötti elosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. A tanács egyik bíróját az eljárási szabályzattal összhangban ki kell nevezni elnöklő bírónak.

(2) Kivételes jelentőségű ügyben, és különösen, ha a határozat a Bíróság ítélkezési gyakorlatának egységességét és következetességét befolyásolhatja, a Fellebbviteli Bíróság az elnöklő bíró javaslatára az ügynek a teljes ülésben eljáró bíróság elé utalásáról határozhat.

(3) A tanácsok meghatározott feladatokat – az eljárási szabályzattal összhangban – egy vagy több bírójukra ruházhatnak.

(4) A tanács egy bírója – az eljárási szabályzattal összhangban – előadóként jár el.

4. SZAKASZ

A hivatal

22. cikk

A hivatalvezető kinevezése és felmentése

(1) Az elnöki tanács hatéves időtartamra kinevezi a Bíróság hivatalvezetőjét. A hivatalvezető megbízása megújítható.

(2) A hivatalvezető kinevezésére meghatározott időpont előtt két héttel a Fellebbviteli Bíróság elnöke tájékoztatja az elnöki tanácsot a tisztség betöltésére beküldött pályázatokról.

(3) Hivatalba lépése előtt a hivatalvezető az elnöki tanács előtt esküt tesz arra, hogy hivatalvezetői feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el.

(4) A hivatalvezetőt csak abban az esetben lehet hivatalából elmozdítani, ha már nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeinek. Az elnöki tanács a hivatalvezető meghallgatását követően hozza meg határozatát.

(5) Amennyiben a hivatalvezető tisztsége a hivatali idejének lejárta előtt megüresedik, az elnöki tanács új hivatalvezetőt nevez ki hatéves időtartamra.

(6) A hivatalvezető távolléte, akadályoztatása vagy tisztségének megüresedése esetén a Fellebbviteli Bíróság elnöke az elnöki tanáccsal való egyeztetést követően kijelöli a Bíróság személyzetének egy tagját a hivatalvezető feladatainak ellátására.

23. cikk

A hivatalvezető feladatai

(1) A hivatalvezető segíti a Bíróságot, a Fellebbviteli Bíróság elnökét, az Elsőfokú Bíróság elnökét és a bírákat feladataik ellátásában. A hivatalvezetője a Fellebbviteli Bíróság elnökének felügyelete alatt felel a Hivatal szervezeti kérdéseiért és tevékenységéért.

- (2) A hivatalvezető feladatai közé tartoznak különösen a következők:
- a) nyilvántartás vezetése a Bíróság által tárgyalt valamennyi ügyről;
 - b) a megállapodás 18. cikke, 48. cikkének (3) bekezdése és 57. cikkének (2) bekezdése szerint összeállított jegyzékek vezetése és kezelése;
 - c) a megállapodás 83. cikke szerinti eltérésekről szóló értesítésekre, illetve az azok visszavonására vonatkozó jegyzékek vezetése és közzététele;
 - d) a Bíróság határozatainak közzététele, a bizalmas információk védelme mellett;
 - e) statisztikai adatokat tartalmazó éves jelentések közzététele; valamint
 - f) annak biztosítása, hogy a megállapodás 83. cikke szerinti eltérésre vonatkozó információkról értesítik az Európai Szabadalmi Hivatalt.

24. cikk

A nyilvántartás vezetése

- (1) A Bíróság nyilvántartásának vezetésére vonatkozó részletes szabályokat a Hivatal számára irányadó, az elnöki tanács által elfogadott szabályzat határozza meg.
- (2) A Hivatal dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza.

25. cikk

A Hivatal kirendeltségei és a hivatalvezető-helyettes

- (1) Az elnöki tanács hatéves időtartamra hivatalvezető-helyettest nevez ki. A hivatalvezető-helyettes újra kinevezhető.
- (2) A 22. cikk (2)–(6) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.
- (3) A hivatalvezető-helyettes a Hivatal vezetőjének és az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt a kirendeltségek szervezeti kérdéseiért és tevékenységéért felel. A hivatalvezető-helyettes feladatai közé tartoznak különösen a következők:
- a) nyilvántartás vezetése az Elsőfokú Bíróság által tárgyalt valamennyi ügyről;
 - b) a Hivatal értesítése az Elsőfokú Bíróság által tárgyalt valamennyi ügyről.
- (4) A hivatalvezető-helyettes ezenkívül adminisztratív és titkársági segítséget is nyújt az Elsőfokú Bíróság divízióinak.

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Költségvetés

- (1) A költségvetést az elnöki tanács javaslatára a költségvetési bizottság fogadja el. A költségvetést a 33. cikkel összhangban megállapított pénzügyi szabályzatban foglalt, általánosan elfogadott számviteli alapelvekkel összhangban kell elkészíteni.
- (2) A költségvetésen belül az elnöki tanács – a pénzügyi szabályzatnak megfelelően – átcsoportosíthatja a pénzeszközöket az egyes fejezetek és alfejezetek között.

- (3) A költségvetés végrehajtásáért a pénzügyi szabályzatnak megfelelően a Hivatal vezetője felel.
- (4) A Hivatal vezetője évente kimutatást készít az előző pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozó elszámolásról, melyet az elnöki tanácsnak jóvá kell hagynia.

27. cikk

A kiadások engedélyezése

- (1) A pénzügyi szabályzat eltérő rendelkezése hiányában a költségvetésben feltüntetett kiadásokat egy elszámolási időszakra kell jóváhagyni.
- (2) A pénzügyi szabályzatnak megfelelően az elszámolási időszak végén fel nem használt előirányzatok – a személyzeti költségek előirányzatainak kivételével – legfeljebb a következő elszámolási időszak végéig átvihetők.
- (3) Az előirányzatokat a kiadások jellege és rendeltetése alapján különböző fejezetekbe kell sorolni, melyeket a pénzügyi szabályzatnak megfelelően a szükséges mértékben tovább kell részletezni.

28. cikk

Az előre nem látható kiadásokra vonatkozó előirányzatok

- (1) A Bíróság költségvetése tartalmazhat előre nem látható kiadásokra vonatkozó előirányzatokat is.
- (2) Ezen előirányzatok Bíróság általi felhasználásához a költségvetési bizottság előzetes jóváhagyása szükséges.

29. cikk

Elszámolási időszak

Az elszámolási időszak január 1-jén kezdődik és december 31-én ér véget.

30. cikk

A költségvetés elkészítése

Az elnöki tanács legkésőbb a pénzügyi szabályzatban előírt időpontig benyújtja a költségvetési bizottságnak a Bíróság költségvetésének tervezetét.

31. cikk

Ideiglenes költségvetés

- (1) Ha az elszámolási időszak kezdetére a költségvetési bizottság még nem fogadta el a költségvetést, a pénzügyi szabályzatnak megfelelően a költségvetés bármely fejezetének vagy egyéb alegységének tekintetében, havonta, az előző elszámolási időszakra vonatkozó költségvetési előirányzat legfeljebb egy tizenketted része költhető el, azzal a feltétellel, hogy az ekképp az elnöki tanács rendelkezésére bocsátott előirányzatok összege nem haladhatja meg a költségvetési tervezetben szereplő megfelelő előirányzatok egy tizenketted részét.
- (2) A költségvetési bizottság – az (1) bekezdésben foglalt egyéb rendelkezések betartására is figyelemmel – engedélyezheti az előző elszámolási időszakra vonatkozó költségvetési előirányzatok egy tizenketted részét meghaladó kiadásokat.

32. cikk

Az elszámolások ellenőrzése

- (1) A Bíróság éves pénzügyi kimutatásainak vizsgálatát független ellenőrök végzik. Az ellenőröket a költségvetési bizottság nevezi ki, illetve szükség esetén menti fel.

(2) A szükség esetén helyszíni ellenőrzés formájában végzett ellenőrzésnek szakmai számviteli standardokon kell alapulnia, és ennek során meg kell bizonyosodni arról, hogy a költségvetés végrehajtása jogszerű és szabályszerű módon történt-e, valamint hogy a Bíróság pénzügyi igazgatása megfelelt-e a gazdaságosság, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapelveinek. Az ellenőrök minden egyes elszámolási időszakot követően jelentést készítenek, melynek része egy aláírt ellenőrzési vélemény.

(3) Az elnöki tanács benyújtja a költségvetési bizottságnak a Bíróság éves pénzügyi kimutatásait, az előző elszámolási időszak költségvetésének végrehajtására vonatkozó éves kimutatást és az ellenőrök által készített jelentést.

(4) A költségvetési bizottság jóváhagyja az éves beszámolókat és az ellenőrök jelentését, és a költségvetés végrehajtásának vonatkozásában megadja a mentesítést az elnöki tanácsnak.

33. cikk

Pénzügyi szabályzat

(1) A pénzügyi szabályzatot az igazgatási bizottság fogadja el. Az igazgatási bizottság a Bíróság javaslatára módosítja a pénzügyi szabályzatot.

(2) A pénzügyi szabályzat meghatározza különösen:

- a) a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó szabályokat;
- b) azt a módszer és eljárást, amelyek keretében a befizetéseket és hozzájárulásokat, beleértve a megállapodás 37. cikkében előírt első pénzügyi hozzájárulásokat is, a Bíróság rendelkezésére kell bocsátani;
- c) az engedélyezésre jogosult és a számvitelért felelős tisztviselők felelősségére, továbbá felügyeletére vonatkozó szabályokat; valamint
- d) azokat az általánosan elfogadott számviteli alapelveket, amelyek a költségvetésnek és az éves pénzügyi kimutatásoknak alapulniuk kell.

IV. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

34. cikk

A tanácskozások titkossága

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és azok titkosságát később is meg kell őrizni.

35. cikk

Határozatok

(1) Ha a tanácsban üléselő bírák száma páros, a bírósági határozatokat a tanács többségi szavazással hozza. Egyenlő szavazatszám esetén az elnöklő bíró szavazata dönt.

(2) A tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatnak megfelelően egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

(3) Azokban az esetekben, amikor ezen alapszabályok úgy rendelkezik, hogy a Fellebbviteli Bíróságnak teljes ülésben eljárva kell határozatot hoznia, a határozatok csak akkor érvényesek, ha azok meghozatalában a teljes ülés bírójának legalább háromnegyede részt vett.

- (4) A bírósági határozatokban fel kell tüntetni az ügyben ítélező bírák nevét.
- (5) A határozatokat az ügyben ítélező bírák, továbbá a Fellebbviteli Bíróság határozatai esetében a Hivatal vezetője, az Elsőfokú Bíróság határozatai esetében pedig a hivatalvezető-helyettes írják alá. A határozatokat nyilvános ülésen fel kell olvasni.

36. cikk

Különvélemény

Ha a megállapodás 78. cikkének megfelelően a tanács valamely bírása különvéleményt fogalmaz meg, azt indokolással kell ellátnia, írásba kell foglalnia, és alá kell írnia.

37. cikk

Mulasztási határozat

(1) Az ügyben részt vevő valamely fél kérésére az eljárási szabályzattal összhangban mulasztási határozat hozható a másik fél ellen, ha az – azt követően, hogy megkapta az eljárás megindításáról szóló, vagy azzal egyenértékű okiratot – nem nyújt be írásbeli védekezést, illetve nem jelenik meg a szóbeli meghallgatáson. A mulasztási határozat ellen annak az elmarasztalt féllel való közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással élni.

(2) Ha a Bíróság ettől eltérően nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

38. cikk

Az Európai Unió Bíróságához utalt kérdések

(1) Az Európai Unió Bírósága által az Európai Unióban érvényes, előzetes döntéshozatalra utalásra megállapított eljárásokat kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az Elsőfokú Bíróság vagy a Fellebbviteli Bíróság úgy határozott, hogy az Európai Unió Bírósága elé utal egy, az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmezésével, vagy az Európai Unió intézményei által elfogadott jogi aktusok érvényességével vagy értelmezésével kapcsolatos kérdést, felfüggeszti az eljárását.

II. MELLÉKLET

AZ ÜGYEK MEGOSZLÁSA A KÖZPONTI DIVÍZIÓN BELÜL ⁽¹⁾

LONDONI szekció	PÁRIZSI székhely	MÜNCHENI szekció
(A) Közszükségleti cikkek	Elnöki iroda (B) Ipari műveletek, szállítás	(F) Gépészet, világítás, fűtés, fegyverek, robbantás
(C) Vegyészet és kohászat	(D) Textil- és papíripar (E) Helyhez kötött berendezések (G) Fizika (H) Elektromosság	

⁽¹⁾ A 8 szakaszba (A–H) sorolás a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Szabadalmi Osztályozásán (NSZO) alapul (<http://www.wipo.int/classifications/ipc/en>).